نامهٔ مردم

ارگان مرکزی حزب تودهٔ ایران

شمارهٔ ۱۰۰۹، ۱۲ مهر ۱۳۹۵

دورهٔ هشتم، سال سی و دوم

پیام های تبریک ده ها حزب کارگری و کمونیستی جهان به کمیتهٔ مرکزی حزب تودهٔ ایران
در صفحات ۱۴ تا ۱۸

پیام تشکیلات دموکراتیک زنان ایران به کنگرهٔ شانزدهم فدراسیون دموکراتیک جهانی زنان در صفحات ۲ و ۳

پیام فرقهٔ دموکرات آذربایجان به مناسبت ۷۵ مین سالگرد حزب به کمیتهٔ مرکزی حزب تودهٔ ایران در ص۱۴

این سرودِ ما را کُشتن کِی توان؟ کِی توان؟ غرفهٔ حزب تودهٔ ایران در جشنوارهٔ "آوانته" - پرتغال
در صفحات ۷ و ۸

سند کمیتهٔ مرکزی حزب تودهٔ ایران به مناسبت ۷۵مین سالگرد تأسیس حزب تودهٔ ایران در صفحات ۹ تا ۱۳

شادباش کمیتهٔ مرکزی حزب تودهٔ ایران به مناسبت ۷۵مین سالگرد بنیادگذاری حزب

ادامه در صفحهٔ ۶

با هم به سوی تشکیل جبهه واحد ضد دیکتاتوری

برای آزادی، صلح، استقلال، عدالت اجتماعی و طرد رژیم ولایت فقیه!

برگزاری کنگره شانزدهم فدراسیون دموکراتیک جهانی زنان

تلاش پیگیر زنان جهان برای صلح، دموکراسی، و عدالت

تلاش پیگیر زنان جهان برای صلح، دموکراسی، و عدالت

کنگرهٔ شانزدهم "فدراسیون دموکراتیک جهانی زنان" در روزهای ۲۴ تا ۲۸ شهریور با شرکت ۲۵۵ تن از فعالان زن به نمایندگی از ۶۴ سازمان چپ و ترقی‌خواه از ۴۴ کشور در پنج قارهٔ جهان در شهر بوگوتا، پایتخت کلمبیا در آمریکای جنوبی برگزار شد. مراسم بازگشایی کنگره به ریاست خانم سکِوی کوکوما، اهل قبرس و نایب‌رئیس اروپایی فدراسیون، شامل برنامه‌ای فرهنگی و هنری و خواندن پیام‌های شادباش بود. در ادامه، دبیرکل حزب کمونیست کلمبیا برای حاضران سخنانی بیان کرد و سپس فیلم ویدیویی سخنان ویکتوریا ساندینو، یکی از نمایندگان هیئت مذاکره‌کنندهٔ صلح از جانب نیروهای مسلّح انقلابی کلمبیا "فارک -"که در کوبا برگزار شده بود- پخش شد. خانم ساندینو بر اهمیت حیاتی نقش زنان، دوشادوش مردان، در تأمین و حفظ صلح تأکید کرد. در پایان مراسم بازگشایی کنگره، خانم مارسیا دو کمپوس، رئیس فدراسیون، به شرکت‌کنندگان، به همهٔ سازمان‌هایی که به هر دلیلی نتوانسته بودند در کنگره شرکت کنند، و به همهٔ زنان مبارز جهان خوشامد گفت.

در جریان کار کنگره دربارهٔ موضوع‌های کلیدی و عمده‌ای صحبت شد، از جمله تجاوز امپریالیستی و مبارزه برای صلح، بحران سرمایه‌داری و اثر آن بر زنان، تغییرات آب‌وهوایی و امنیت غذایی در جهان، حقوق دموکراتیک کارگران و کارگران، و نیز سمت‌وسوی فعالیت فدراسیون در کارزار حقوق برابر برای زنان در سراسر دنیا. شرکت‌کنندگان در کنگره بر عزم خود در تحکیم و گسترش همبستگی و نوزایی در فدراسیون، و بهبود سنّت ۷۰ سالهٔ مبارزه در راه صلح، دموکراسی، و برابری زنان تأکید کردند.

کنگرهٔ شانزدهم شانزدهم فدراسیون دموکراتیک جهان زنان خانم لورنا پنا، اهل السالوادور را برای ریاست فدراسیون در چهار سال آینده انتخاب کرد. همچنین، برای تقویت حضور فدراسیون و فعالیت‌های منطقه‌یی آن، به جای یک نایب‌رئیس، دو نایب‌رئیس منطقه‌یی، و نیز پنج هماهنگ کننده برای کشورهای آمریکایی، آسیایی، اروپایی، آفریقایی، و عربی انتخاب شدند. در یکی از روزهایی که کنگره برگزار می‌شد، شرکت کنندگان و حامیان آنها برای نشان دادن همبستگی زنان با صلح و عدالت در سراسر جهان، به طور جمعی در خیابان‌های مرکزی بوگوتا تا میدان پلاتوزلا پولیکارپا" راه‌پیمایی کردند.

تشکیلات دموکراتیک زنان ایران نیز به این کنگره دعوت شده بود که متأسفانه نمایندگان آن امکان شرکت حضوری نداشتند، ولی پیامی برای کنگره ارسال کرد که ترجمهٔ متن آن را در ادامه می‌خوانید.

پیام تشکیلات دموکراتیک زنان ایران به کنگره شانزدهم فدراسیون دموکراتیک جهانی زنان

بوگوتا، کلمبیا، سپتامبر ۲۰۱۶

رفقا و دوستان گرامی،

تشکیلات دموکراتیک زنان ایران گرم‌ترین درودهای خود را به شما و همهٔ شرکت‌کنندگان در کنگرهٔ شانزدهم فدراسیون دموکراتیک جهانی زنان (WIDF)تقدیم می‌کند. مایل بودیم که بتوانیم در این کنگره شرکت کنیم، ولی به علّت دشواری‌هایی که از آن باخبرید، متأسفانه نمی‌توانیم در کنار شما باشیم.

تشکیلات دموکراتیک زنان ایران از مبارزهٔ فدراسیون برای ایجاد دنیایی فارغ از جنگ، نابرابری، فقر، و استثمار، و برای نشان دادن همبستگی بین‌المللی با همهٔ آنهایی که علیه همهٔ شکل‌ها و شیوه‌های سرکوب و تبعیض، به‌ویژه علیه زنان، مبارزه می‌کنند، صمیمانه و قاطعانه حمایت می‌کنند. تشکیلات دموکراتیک زنان ایران از کارزارهای فدراسیون علیه سیاست‌های ریاضتی و نولیبرالی- که آسیب آن به‌ویژه به زحمتکشان و زنان طبقهٔ کارگر می‌رسد- پشتیبانی می‌کند. همان‌طور که می‌دانید، زنان ایران درگیر مبارزه با رژیمی زن‌ستیزند که سیاست‌های اقتصادی و اجتماعی به‌شدّت تبعیض‌آمیز و استثمارگرانه‌ای را دنبال می‌کند که میلیون‌ها نفر از مردم را به فقر و تیره‌روزی

نشانده است. رهبران حکومت ایران الگوهای اقتصادی و اجتماعی بانک جهانی، صندوق بین‌المللی پول، و دیگر نهادهای جهانی را که در خدمت منافع سرمایه‌اند بی‌چون‌وچرادنبال می‌کنند. پیامدهای متعدد این سیاست‌ها، و از جمله تغییر قانون کار به ضرر زحمتکشان و از بین بردن تضمین‌های موجود و لازم برای حفظ حقوق کارگران، برای مجموعهٔ زحمتکشان ایران فاجعه‌بار بوده است. بخش بزرگی از دشواری‌های ناشی از این وضع، از افزایش فقر و بیکاری گرفته تا سوءتغذیه و رواج قراردادهای موقت کار، به دوش زنان ایران افتاده است. یکی از عوارض جانبی اجرای این سیاست‌ها، افزایش چشمگیر خودفروشی زنان و دختران و اعتیاد به مواد مخدّر در جامعه بوده است.

بر اساس آمارهای رسمی منتشر شده در آوریل ۲۰۱۶، میزان بیکاری در کل کشور ما ۱۱درصد است. ولی بیکاری در میان زنان دوبرابر میزان بیکاری مردان است. و از آن بدتر، میزان بیکاری در میان زنان جوان ۴۲٫۸درصد است. به‌رغم این واقعیت که تعداد زنان و دختران دارای تحصیلات عالی در ایران در مقایسه با دیگر کشورهای جهان، جزو بالاترین‌هاست، امّا تعداد زنان شاغل و صاحب درآمد در ایران بسیار پایین است. شمار بزرگی از زنان خانواده‌های کم‌درآمد مجبور به کار در کارگاه‌های کوچک یا در بخش "غیررسمی" (بازار سیاه) هستند که هیچ تضمینی هم از لحاظ اشتغال و حقوق اوّلیه کار در آنها وجود ندارد. کارگاه‌های دارای کمتر از ده کارگر زیر پوشش تضمین‌های قانون کار قرار نمی‌گیرند و کارفرماها می‌توانند کارگران را هر وقت که بخواهند اخراج و بیکار کنند، و کارگران از هیچ‌گونه بیمه‌ای نیز برخوردار نیستند. چهارمین کنفرانس جهانی زنان" سازمان ملل متحد که ۲۱ سال پیش در پکن برگزار شد، بر مشارکت اقتصادی و اشتغال بیشتر زنان تأکید کرد و آن را مهم‌ترین عامل در بهبود زندگی زنان دانست. دولت‌ها وظیفه دارند که دسترسی برابر زنان و مردان به منابع اقتصادی را در قوانین خود منظور کنند. امّا رژیم واپس‌گرای ایران که سیاست‌های تبعیض جنسیتی را در هر زمینه‌ای رایج کرده است، دسترسی زنان را به بسیاری از منابع اقتصادی کشور محدود کرده است.

مبارزهٔ زنان در ایران به‌رغم سابقهٔ طولانی و پختگی و پیگیری شگرفی که دارد، متأسفانه در شرایط موجود نتوانسته است دستاوردهای چشمگیری داشته باشد که بیش از هر چیز به علّت ماهیت نولیبرالی حیات اقتصادی رژیم ایران و سیاست‌های اجتماعی-سیاسی ارتجاعی، مردسالارانه، و دین‌سالارانه‌ای است که بر کشور و ملّت ایران تحمیل شده است.

در ده سال گذشته، زنان ایران در برابر برخوردهای عقب‌مانده و ارتجاعی رژیم ایران نسبت به زنان مقاومت قابل‌توجهی کرده‌اند. زنان ایران توانسته‌اند سازمان‌های مستقل زنان را به وجود آورند، فعالیت‌های اجتماعی و فرهنگی پُرشماری را سازمان دهند، کارزارهای سوادآموزی را راه بیندازند و به پیش برند، و جایگاه مرکزی خود در صحنهٔ جنبش مردمی علیه دین‌سالاری و رژیم ولایی را حفظ کنند. با وجود آنکه فعالیت‌های زنان نتیجه‌های فوری مطلوب را نداشته است، امّا بسیج عمومی زنان به طور کلی به ایجاد تغییرهایی کیفی در مبارزهٔ عمومی مردم ایران انجامیده است. کارزارهای موفقی مثل "تغییر برای برابری" و "یک میلیون امضا" علیه قوانین ارتجاعی، نمونه‌های برجسته‌ای از فعالیت زنان ایران است.

موضع واپس‌گرایانهٔ حکومت ایران را در مجامع و نهادهای بین‌المللی نیز

ادامه در صفحهٔ ۳

ادامه پیام تشکیلات دموکراتیک ...

می‌توان دید. بیشتر از ۱۹۱ کشور پیمان سازمان ملل با عنوان "پایان دادن به تبعیض علیه زنان" را امضا کرده‌اند. در ماه مه ۲۰۰۳ [۱۳۸۲]، محمد خاتمی که در آن زمان رئیس‌جمهور ایران بود موافقت کرد که ایران به این پیمان بپیوندد، امّا "شورای نگهبان" بنیادگرای حکومت ایران آن را تأیید نکرد. در نتیجه، ایران هنوز این پیمان بسیار بنیادی و حیاتی را امضا نکرده و نپذیرفته است. در جریان انتخابات ریاست‌جمهوری سال ۲۰۱۳ [۱۳۹۲]، حسن روحانی که برندهٔ انتخابات شد قول داد که ایران به این پیمان خواهد پیوست، ولی به این قول هنوز عمل نشده است. زنان ایران به مبارزهٔ خود برای لغو قوانین زن‌ستیز هم در قانون اساسی و هم در قوانین مدنی جمهوری اسلامی- که زنان را به شهروندان درجه دو تقلیل داده‌اند- ادامه می‌دهند. زنان ایران برای بازپس گرفتن دستاوردهایی که در دهه‌های پیش داشته‌اند و اکنون پایمال شده‌اند، مبارزه می‌کنند. حق طلاق، ممنوع بودن چندهمسری، و اشتغال در حرفه‌هایی مثل قضاوت، نمونه‌هایی از این حقوق از دست رفتهٔ زنان‌اند. برخی از خواست‌های اصلی زنان ایران بدین قرار است: حق اشتغال، برابری با مردان در جایگاه شاهد (در دادگاه‌ها)، حقوق برابر در ازدواج و ارث، حق سفر بدون اجازهٔ همسر (یا سرپرست مرد)، حق حضانت (سرپرستی) فرزند، لغو حق چندهمسری برای مردان، افزایش سن مسئولیت کیفری فرزندان دختر به ۱۸ سال، و پیوستن ایران به پیمان "جلوگیری از خشونت و تبعیض."

زنان ایران رسماً از حق تشکیل سازمان‌های مدنی و سیاسی محروم‌اند. هر تلاشی در ایران راه به‌شدّت سرکوب می‌شود و هر جنبش مسالمت‌آمیزی با بازداشت و دستگیری و شکنجه روبرو می‌شود. می‌دانید که تشکیلات دموکراتیک زنان ایران در دههٔ ۱۹۸۰ [۱۳۶۰] مورد یورش و ضربهٔ سهمگین رژیم ایران قرار گرفت. بسیاری از اعضای تشکیلات، و دیگر زندانیان سیاسی زن که برای عدالت اجتماعی و پیشرفت مبارزه کرده‌اند، در زندان‌های ایران قهرمانانه مقاومت کردند. زنان ایران به‌رغم دشواری‌های عظیمی که با آنها روبرویند، به مبارزه با رژیم قرون وسطایی ایران ادامه می‌دهند. بسیاری از زندانیان سیاسی زن هم‌اکنون در بدترین شرایط در زندان‌های حکومت ارتجاعی ایران رنج می‌برند. در میان اینان همه گونه زنانی دیده می‌شود: از پیر و جوان، فعال صلح، مبارز حقوق زنان، دانشجو، وکیل، روزنامه‌نگار، کارگر، خانه‌دار، و حتّی مادرانی که داغدار اعدام فرزندانشان به دست حکومت ایران‌اند. نقش مؤثر زنان در ایران در سال‌های اخیر، جنبه‌های گوناگون و متعددی داشته است. زنان کارزارهای صلح به راه انداخته‌اند، سازمان "مادران صلح" را به وجود آورده‌اند، و در جنبش ضدجنگ فعال بوده‌اند. زنان ایران جنبش توده‌یی "یک میلیون امضا" را علیه تبعیض جنسیتی سازمان‌دهی کردند. همچنین، زنان ایران در ایجاد و تحکیم پیوند جنبش زنان با جنبش‌های دانشجویی و کارگری تلاش مؤثری داشته‌اند. این دستاوردها مثال‌هایی ستایش‌برانگیز از پیکار قهرمانانهٔ زنان کشور ماست.

رفقا و دوستان گرامی،

همان‌طور که می‌دانید خاورمیانه یکی از دشوارترین دوره‌های تاریخی‌اش را می‌گذراند. دیکتاتوری، جنگ، و تروریسم چنان شرایط دشوار و تحمّل‌ناپذیری را به وجود آورده است که میلیون‌ها نفر از مردم ساکن این منطقه چاره‌ای جز این ندارند که به امید یافتن امنیت در جایی دیگر، میهن و خانه و کاشانه‌شان را ترک کنند. امپریالیسم دائماً نقشه‌هایش را متناسب با وضعیت تغییر می‌دهد و تنظیم می‌کند تا بتواند مقاومت ملّت‌ها در برابر سیاست‌های نولیبرالی را در هم بشکند. در نتیجه، مردم ما، از زن و مرد، مجبورند در دو جبهه بجنگند: هم با سیاست‌های جنگ‌طلبانهٔ امپریالیسم، و هم با رژیم ارتجاعی حاکم بر ایران و سیاست‌های نولیبرالی استثمار و تبعیض طبقاتی و جنسیتی.

ما در این مبارزه به پشتیبانی نیروهای مترقی نیاز داریم. ما از شما می‌خواهیم که از خواست‌ها و تلاش‌های زنان ایران برای دستیابی به آزادی‌های دموکراتیک پشتیبانی کنید و با مبارزهٔ عمومی مردم ایران اعلام همبستگی کنید. ما امید به پشتیبانی فعال و متقابل سازمان‌های خواهر داریم.

ما برای شما در برگزاری کنگرهٔ شانزدهم آرزوی موفقیت کامل داریم، و به شما اطمینان می‌دهیم که مبارزهٔ زنان ترقی‌خواه جهان در سراسر جهان بر ضد جنگ، ترور، فقر، و نابرابری، و برای لغو خشونت، و استثمار طبقاتی و جنسیتی از همبستگی بی‌دریغ ما برخوردار است و خواهد بود.

مینا راستین
هماهنگ‌کنندهٔ تشکیلات دموکراتیک زنان ایران (در خارج از کشور)
۹ سپتامبر ۲۰۱۶ [۱۹ شهریور ۱۳۹۵]

ادامه شادباش کمیتهٔ مرکزی حزب...

است و آنچه ما امروز شاهد آنیم، ادامهٔ همان شیوه‌های ضدمردمی حکومتی است که در سی و هشت سال گذشته بر ایران حاکم بوده است.

هم‌میهنان گرامی!

حزب تودهٔ ایران در سراسر هفتاد و پنج سال حیاتش همواره مُنادی همکاری و اتحاد عمل همهٔ نیروهای آزادی‌خواه و ضداستبدادی کشور بوده است. ادامهٔ سیاست‌های فاجعه‌بار داخلی و خارجی و سیاست‌های تنش‌زای منطقه‌یی، امروزه میهن ما را با خطرها و بحرانی‌های جدّی خارجی و داخلی روبه‌رو کرده است.

یکی از عوامل مهم در عدم موفقیت نیروهای اجتماعی و سیاسی ترقی‌خواه در جلوگیری از ادامهٔ اوضاع فاجعه‌بار کنونی در ایران و ایجاد تغییرهای بنیادین در مسیر تحوّل جامعه، پراکندگی مُزمن و عدم هماهنگی و همکاری این نیروهاست که نتوانسته‌اند در حسّاس‌ترین لحظه‌ها در رخدادهای کشور بر سر شعارهای مبارزاتی مشترک به توافق برسند و مبارزهٔ یکپارچه و سازمان یافته‌ای را بر ضد ارتجاع حاکم سازمان‌دهی کنند. چیره شدن بر این پراکندگی و اتحاد عمل همهٔ آزادی‌خواهان حول خواست‌های اساسی مردم و نه منافع گروهی- فرقه‌یی، راهکار اساسی تأثیرگذاری بر روند رخدادها و غلبه بر حکومت استبدادی، و گشایش راه به سمت فراهم ساختن زمینه و زیربنای تغییر و تحوّل‌های بنیادین، دموکراتیک، و پایدار در میهن ماست. این اتحاد عمل و همکاری راه‌گشای جلب قشرهای وسیع اجتماعی، به‌ویژه طبقهٔ کارگر و زحمتکشان، و سازمان‌دهی آنان برای مقابله با توطئه‌ها و ترفندهای ارتجاع است.

رزمندگان توده‌ای! اعضا و هواداران حزب!

حیات هفتاد و پنج سالهٔ حزب تودهٔ ایران بیش از هر چیز مدیون پیکار خستگی‌ناپذیر و قهرمانانهٔ شماست. شما در هفتاد و پنج سال گذشته در سهمگین‌ترین آزمون‌ها وفادار به آرمان‌های والا و انسانی حزب طبقهٔ کارگر ایران ماندید و پرچم مبارزهٔ حزب ما را در اهتزاز نگاه داشتید. راز رویین‌تنی حزب ما، همین است. از بهمن ماه ۱۳۶۱ که یورش وسیع دستگاه‌های امنیتی رژیم به حزب ما آغاز شد تا به امروز، اکنون نزدیک به ۳۴ سال است که رژیم ولایت فقیه همهٔ امکانات گستردهٔ خود را، از کشاندن قربانیان شکنجه به پای تلویزیون، تا حزب‌سازی و تلاش برای ایجاد تفرقه و از هم پاشیدن حزب از درون و بی‌اعتبار کردن رهبری آن، به کار گرفته است و همچنان به این تلاش‌ها بر ضد حزب ما ادامه می‌دهد. هوشیاری و آگاهی تحسین‌برانگیز اعضا و هواداران حزب سدّی اساسی در برابر برنامه‌های رژیم و ناکامی تلاش‌های رژیم بوده است. حزب ما سپاسگزار وفاداری و همیاری شماست.

ما در هفتاد و پنجمین سالگرد تأسیس حزب تودهٔ ایران با کاروان انبوه جان‌باختگان قهرمان حزب و همهٔ شهیدان راه آزادی تجدید عهد می‌کنیم، و بار دیگر اعتقاد عمیق و خلل‌ناپذیر خود را به رسالت تاریخی حزب توده‌های کار و زحمت برای رهایی ایران از چنگال استبداد و استقرار آزادی، استقلال واقعی، و عدالت اجتماعی اعلام می‌کنیم.

درود آتشین به خاطرهٔ تابناک همهٔ شهیدان توده‌ای و همهٔ جان‌باختگان راه آزادی!
درود به زندانیان سیاسی قهرمان و همهٔ خانواده‌های شهیدان و زندانیان سیاسی!
با هم به سوی تشکیل جبههٔ واحد ضد دیکتاتوری!
پیروز باد مبارزهٔ متحد مردم برای طرد رژیم ولایت فقیه و استقرار آزادی، صلح، استقلال، و عدالت اجتماعی!

کمیتهٔ مرکزی حزب تودهٔ ایران
۹ مهرماه ۱۳۹۵

تأملی بر رویدادهای ایران

تهاجم هَرزنامه‌های ولایی به هنرِ مردمی

به دنبال انتشار مطالب سخیف هفته نامه یالثارات بر ضدِ هنرمندان میهن، خبرگزاری ایلنا، ۲۸ شهریورماه، در رابطه با شکایت سینماگران کشورمان، نوشت: "مانی حقیقی شامگاه یکشنبه ۲۸ شهریور در دهمین جشن منتقدان و نویسندگان سینمایی طی سخنانی اعلام کرد که به همراه ترانه علیدوستی و اصغر فرهادی علیه هفته نامه یالثارات، ارگان رسانه‌ای انصار حزب‌الله، شکایت کرده‌اند." همین گزارش در ادامه به نقل از حاتمی کیا، نوشت: "حرمتِ قلم را از بین بردند و اگر به این مطالب واکنش صحیحی داده نشود، عین بی‌غیرتی است." ایلنا، در همان روز در گزارشی دیگر از جشن منتقدان و نویسندگان سینمایی، قسمتی دیگر از سخنانمانی حقیقی را آورده که خطاب به ترانه علیدوستی و اصغر فرهادی که از سوی نشریه یالثارات مورد توهین قرار گرفته‌اند، می‌گوید: "اینجا به نمایندگی از سینمایی که آدم‌هایش با شرافت است می‌گویم تمام قد از شما و شرف و نجابتتان دفاع می‌کنم." ایلنا، ۲۹ شهریورماه، اظهارات عبدالله اسفندیاری، بازرس خانه سینما را آورده که گفت: "این روش ناشی از عدم تعادل روانی است که متاسفانه لطمه زیادی به وضعیت فرهنگ و هنر کشور وارد می‌کند." هیئت مدیره خانه سینما، در نامه به هنرمندانی که مورد توهین قرار گرفتند، نوشت: "بیش از هر چیز در شگفتیم از سکوت مدیران و مسئولین ذیربط به‌ویژه وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی در برابر هتاکی دست‌اندرکاران نشریه موسوم به یالثارات به شما."

لازم به‌توضیح است که قبل از هتاکی اخیر نشریه یالثارات به هنرمندان میهن، این نشریه توقیف شده بود اما انتشار آن همچنان ادامه دارد. نوش آبادی، سخنگوی وزارت ارشاد، در باره آخرین مواضع وزارت ارشاد در قبال این نشریه، اظهار داشت: "موضع وزارت ارشاد مکرراً در این باره اعلام شده. بر اساس رأی هیات نظارت که شامل نمایندگانی از سه قوه و حوزه علمیه نیز هستند این نشریه لغو مجوز شده و در فهرست نشریات دارای مجوز قرار ندارد" [ایلنا، ۲۹ شهریورماه]. او همچنین در ارتباط با شکایت هنرمندان از این نشریه گفت که، با توجه به هتک حرمتی که توسط این افراد صورت گرفته و اعتبار آنها را زیر سؤال برده، در دستگاه قضایی با جدیت مورد رسیدگی قرار می‌گیرند. در مراسم اختتامیه اولین جشنواره فیلم و عکس، مریلا زارعی، بازیگر سینما، گفت: "امروز در این مملکت مجله‌ای چاپ می‌شود که به همه ما توهین می‌کند و پرده‌دری می‌کند و آبروی مسلمان را می‌برد و بدترین الفاظ آن تیتر می‌شود" [ایلنا ۲۹ شهریورماه].

باید یادآوری کرد که، مطالب نشریه یالثارات، عمدتاً کسانی را نشانه می‌گیرد که در ساختارهای به‌غایت واپس‌مانده و ارتجاعی حاکمیت حل نمی‌شوند و یا شیوه‌های گوناگون اندیشه و عمل مستقل خویش را پی‌گیری می‌کنند. نشریه یالثارات که بدون شک و تردید با پشتیبانی گروه‌های قدرتمند در حاکمیت کنترل و انتشار می‌یابد، با استفاده از کثیف‌ترین و مشمئزکننده‌ترین جملات، اخیراً تیغ تیز حملات خود را بیشتر متوجه اهالی فرهنگ و هنر کرده است. حمایت از این نشریه که فحش‌نامه تولید می‌کند آن‌چنان قوی است که حتی پس از توقیف، انتشارش را ادامه می‌دهد. گرچه سخنگوی وزارت ارشاد قول رسیدگی به وضعیت این نشریه و شکایت هنرمندان را داده است، اما کمتر کسی را می‌توان قانع کرد که نسبت به این‌گونه سخنان با دیده‌یی امیدوارانه نگاه کند. خشم و هراس جنایت‌کاران حاکم از سینماگران میهن ناشی از تلاش‌هایی است که در فضای خفقان‌زده ایران، موفق شده تا حدی سیمای واقعی جامعه ایران را نزد افکار عمومی به تصویر بکشد. خبرگزاری فارس، ۳۰ شهریور، سخنان علی مطهری را آورده که در رابطه با فیلم فروشنده گفته است این فیلم چهره خوبی از جامعه ایران نشان نمی‌دهد.

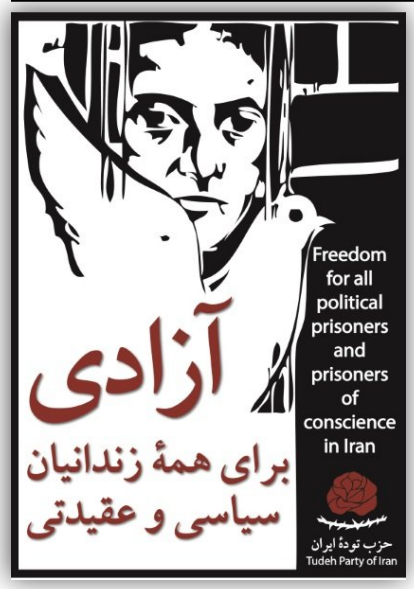

فضای هنری ایران با روی کار آمدن حاکمیت اسلامی، تحولاتی را تجربه کرده که توسط تاریک اندیشان حاکم به آن تحمیل شده است. تحمل تاریک اندیشان حاکم در عرصه هنری تا آنجاست که قرائت موردنظر آن‌ها در مرحله عمل پیاده شود. با تمام تمهیدات و فشارهای تاکنونی، صحنه هنری ایران، شاهد موارد زیادی بوده است که قرائت موردنظر حاکمیت را نادیده گرفته و در این زمینه موفقیت‌های داخلی و بین‌المللی را نیز کسب کرده است. نگاهی به رسانه‌های وابسته به سپاه و دیگر تاریک اندیشان، در مورد این موفقیت‌های هنری و ستیز آشکار آن‌ها با هنر مستقل، نشان‌دهنده مصمم بودن آن‌ها از گسترش و بسط هنر مردمی است.

جامعه هنری ایران برای مقابله با این جهل و تاریک‌اندیشی با چالش‌های متعددی روبه‌راه است. علیرغم وعده‌های انتخاباتی، دولت روحانی و در رأس آن‌ها، جنتی، وزیر ارشاد، نه‌تنها گام اساسی برای خواست‌های هنرمندان میهن برنداشته بلکه بعضاً با کرنش در برابر تاریک اندیشان، وضعیت بازهم دشوارتری را برای جامعه هنری ایران به وجود آورده است.

طرح کارت‌های اعتباری، تجربه شکست‌خورده کشورهای سرمایه‌داری

روزنامه ایران، اول مهر، در رابطه باآغازتوزیع کارت‌های اعتباری، نوشت: "شبکه بانکی کشور خود را برای آغاز توزیع کارت‌های اعتباری عام ۱۰ تا ۵۰ میلیون تومانی آماده می‌کند.... اکنون زمان آن فرا رسیده است تا با عرضه نخستین کارت‌های اعتباری عام از این فرصت جدید در نظام بانکی ایران رونمایی شود.... بسیاری از کارشناسان اقتصادی و بانکی نیز اعتقاد دارند که توزیع کارت‌های اعتباری عام آثار مطلوب و مثبت بسیاری به همراه خواهد داشت." روزنامه ایران، در ادامه به نقل از محمدرضا حسین زاده با اشاره به صدور دستورالعمل نحوه عرضه این کارت‌ها از سوی بانک مرکزی گفت: شعبه‌های بانک ملی برای عرضه این کارت‌ها در سراسر کشور آمادگی دارند. وی ادامه داد: این کارت‌ها کمک مؤثری برای دریافت‌کنندگان تسهیلات و وام‌های خرد بانکی نظیر وام خرید کالا، خودرو و جعاله مسکن خواهد بود و می‌تواند پاسخگوی نیاز مردم باشد. رئیس کانون بانک‌های خصوصی، گفت: با این کارت، فرد به‌صورت اعتباری می‌تواند خرید کند و مهلتی برای تسویه بدهی در نظر می‌گیرند، این کارت‌ها به‌تدریج به سمت روش‌هایی می‌رود که در همه‌جا قابل‌استفاده باشد." وی هدف از اجرای این طرح را تحریک تقاضا عنوان کرد. اجرای طرح کارت‌های اعتباری، کمابیش در اکثر کشورهای جهان مورداستفاده قرار می‌گیرد. ایران به دلیل مشکلاتی که با بازارهای مالی سرمایه‌داری داشته تاکنون موفق به اجرای این طرح نشده است. اجرای این طرح علاوه بر زمینه‌سازی برای پیوند با سرمایه مالی جهانی، هدف دیگری را نیز دنبال می‌کند و آن تلاش برای خروج اقتصاد ایران از رکود است. روزنامه ایران، ۵ آبان، ۱۳۹۴ در رابطه با بسته ضد رکود دولت روحانی به نقل از مسئولان ارشد دولت یعنی نوبخت و سیف، نوشت: " از نیمه آبان ماه نیز با پرداخت وام‌های ۲۵ میلیون تومانی خرید خودرو و ۱۰ میلیون تومانی خرید کالا، اجرای بسته دوم خروج از رکود نیز کلید می‌خورد. بسته‌ای که به‌زعم اغلب صاحب‌نظران اقتصادی تأثیر مثبتی بر اقتصاد و بخصوص بخش تولید

ادامه در صفحه ۵

ادامه رویدادهای ایران ...

خواهد داشت." یک سال پس از آن طرح شکست‌خورده دولت، ما شاهد طرحی هستیم که قرار است با بدهکار کردن دوباره مردم، رشد اقتصادی را اجرایی کنند. اینجا ما نسبت به کارت اعتباری اعتراضی نداریم اما وقتی هدف از این طرح‌ها خروج از رکود است واقعیت‌های اقتصادی نگرانی‌های جدی را دامن می‌زند. جهانگیری، معاون اول رئیس‌جمهور با اشاره به مشکلات در حوزه بازنشستگی، گفت: "در سال ۸۵ تا ۹۲ به دلیل نابرابری افزایش حقوق بازنشستگان با نرخ تورم، ۶۷ درصد قدرت خرید بازنشستگان کاهش پیدا کرده است."(شرق، 7 مهر) البته وی معتقد است اکنون وضع این قشر بهتر شده است. سایت فردا نیوز، 8 مهر، به نقل از روزنامه قدس، نوشت:" بر اساس جدیدترین آمار بودجه خانوار بانک مرکزی، در سال ۹۴ بیش از ۲۶/۴ درصد از خانوارهای شهری بدون شغل بوده‌اند که نسبت به سال گذشته بیش از ۲/۵ درصد افزایش یافته است. به‌بیان‌دیگر از هر چهار خانوار ایرانی یک خانواده نقشی در فضای اقتصادی ندارند." همین سایت در گزارشی دیگر به نقل از رئیس اتحادیه لوازم‌خانگی، می‌نویسد: " شرایط به‌اندازه‌ای عجیب است که اگر من جای متقاضیان بودم از دریافت این تسهیلات صرف‌نظر می‌کردم، چون این طرح با شرایطی که برای آن تعیین شده است از هیچ نظر برای متقاضیان که اکثراً جزو اقشار ضعیف جامعه هستند، به‌صرفه نیست." سایت فردانیوز، به نقل از روزنامه وقایع اتفاقیه وابسته به صادق خرازی نوشت: "دولت هرروز تکلیف جدیدی برای بانک‌ها دارد، یک بار آن‌ها را موظف به پرداخت نفری ۱۰ میلیون تومان وام ازدواج به هر زوج می‌کند، بار دیگر برای اجرای طرح کارت‌های اعتباری ۱۰، ۳۰ و ۵۰ میلیون تومانی خرید کالا، بانک‌ها را مکلف به ارائه این تسهیلات به متقاضیان کرده است اما بانک‌هایی که ۹۰ هزار میلیارد تومان از دولت طلبکار هستند و نقدینگی‌شان به‌شدت کاهش پیدا کرده است به‌هیچ‌عنوان زیر بار اجرای تکالیف دولت نمی‌روند. سیستم بانکی کشور در ماه‌های گذشته بارها و به‌صراحت اعلام کرده بی‌پول شده است اما دولت هم در تلاش برای تحقق شعار خروج اقتصاد از رکود است و برای عملی کردن این وعده به هر راهکاری چنگ می‌زند." در مطلبی در روزنامه آرمان، ۷ مهر نیز آمده است:"زمانی که برای خرید، کالاهایی همچون قند و شکر کوپن در اختیار مردم قرار می‌گرفت، ما شاهد بودیم که این کوپن‌ها در میدان‌هایی همچون ونک، توپخانه و... خریدوفروش می‌شد! حال همان افراد که در آن روزگار به کوپن‌فروشی مشغول بودند، امروز همان کار را به شکل جدیدتری انجام می‌دهند و کارت‌های اعتباری را نقد می‌کنند. درحالی‌که دولت‌های مختلف با اعطای وام‌های کالا و کارت‌های اعتباری معمولاً قصد حمایت از تولیدکنندگان داخلی را دارند، چنین تخلف‌هایی در عمل اهداف مسئولان را دچار انحراف می‌کند و مانعی جدی بر سر راه سیاست‌های دولت به‌حساب می‌آید." در شرایطی که جامعه ما با بیکاری بالایی برخوردار است و اکثریت شاغلان قادر به تأمین هزینه‌های جاری خویش نیستند و مراکز تولیدی در رکود و تعطیلی به سر می‌برند، دولت روحانی بازهم اجرای طرح‌هایی را در دستور کار قرار داده که نه مشکلات اقتصادی را حل می‌کند و نه گشایشی برای مردم برای خروج از فقر را به همراه خواهد داشت. اقتصاد میهن ما نیازمند سیاست‌هایی است که در درجه اول تولید داخلی را در اولویت قرار دهد و هم‌زمان با انگل‌های اقتصادی مبارزه جدی بکند. دولت روحانی ماهیتاً قادر نیست این مهم را عملی کند. نتیجه این روند، مشکلات اقتصادی ایران را حل نمی‌کند. در طول دو سه دهه گذشته کشورهای سرمایه‌داری با اجرای وام‌های بدون برنامه‌ریزی‌شده به مردم، سقوط اقتصادی و ورشکستگی بی‌سابقه‌ای را موجب شدند.

برنامهٔ رژیم برای خصوصی سازی صنعت ملی نفت

در حالی‌که "چهارهزار و اندی" از کارگران نفت گچساران به "اجرای ناقص طرح طبقه‌بندی مشاغل" و امنیت شغلی خود معترضند [ایلنا، ۴ شهریورماه ۹۵]، و "بیش از شصت درصد نیروهای شرکت نفت... حداقل مزایا و پرداخت‌ها" را دارند [ایلنا، ۱۶ خردادماه ۹۵]، در هفته‌های اخیر شاهد خبرهایی بوده‌ایم که از برنامهٔ رژیم برای خصوصی سازی صنعت ملی نفت، شرکتِ فعالِ قرارگاه خاتم الانبیاء سپاه در صنعت نفت و قادر بودن شرکت‌های خصوصی داخلی و خارجی برای تعیین شرایط استخدام و مزایای کارگران صنایع نفت، گاز و پتروشیمی حکایت دارند.

در یک سال اخیر، بین جناح‌های مختلف جمهوری اسلامی، از جمله سپاه پاسداران، در رابطه با "مدل جدید قراردادهای نفتی" و برای تضمین منافع جناحی‌شان، بحث‌های داغی را شاهد بوده‌ایم. ولی به نظر می‌رسد جناح‌های مختلف رژیم به لزومِ "محرمانه" بودن قراردادهای نفتی اتفاق نظر دارند. به عنوان نمونه، متعاقبِ "نشست غیر علنی مجلس و وزیر نفت" در اول شهریور ماه سال جاری، وزیر نفت بیژن زنگنه گفت: "قراردادهای جدید پس از اصلاحات از سوی رئیس مجلس تأیید شد و اعمال نظرهای رئیس مجلس و کمیسیون تلفیق لحاظ شد... این قراردادها دیگر نیازی به تصویب در مجلس... ندارد... پس از مذاکره و مناقصه باید یک نسخه محرمانه از قراردادها به مجلس ارسال شود" [ایسنا، ۵ شهریورماه ۹۵]. در اوائل کار دولتِ روحانی، کارگزاران جمهوریِ اسلامی صحبت از خصوصی سازی صنعت نفت را می‌کردند، ولی روز ۲۰ اسفندماه ۹۲، خبرگزاری مهر از دستور وزیر نفت، بیژن زنگنه، خبر داد که خواسته بود "خصوصی سازی‌های نفتی... فعلاً به‌حالتِ تعلیق درآید." ولی نایب رییس کمیسیون انرژی مجلس به خبرگزاری مهر گفته بود: "با توجه به ابلاغ سیاست‌های اصل ۴۴ توسط مقام معظم رهبری و قانون برنامه پنجم، وزارت نفت باید پاسخگوی توقف خصوصی سازی‌ها باشد." در "تشریح ابعاد گسترده فساد اقتصادی در بنیاد شهید"، اخیراً رئیس هیأت تحقیق و تفحص مجلس از بنیادِ شهید گفت: "آقای زریبان مورد خاصی نداشته است اما سوء مدیریت ایشان در مفاسد بنیاد غوغا کرده است" [ایسنا، ۳ شهریورماه ۹۵]. کارگزاران جمهوری اسلامی، این "ابعادِ گسترده فساد" را در تهیهٔ "مدل جدید قراردادهای نفتی محرمانه" به‌پیش برده‌اند. روز ۲ خردادماه ۹۵، خبرگزاری مهر "الگوی قراردادهای بالادستی نفت و گاز" را "نقضِ حاکمیت ملی"، حرکت در جهت "اضمحلال شرکت ملی نفت ایران"، و "تضمینِ منافع هنگفت برای شرکت‌های خارجی" توصیف کرد. در توصیف قراردادهای "محرمانه" نفت، روز ۱۶ آبان‌ماه ۹۴، وزیر سابق نفت به خبرگزاری مهر گفت: "در قراردادهای جدید نفتی برای بهره‌برداری از یک میدان، شرکت نفت باید از شرکت سرمایه‌گذاری خارجی اجازه بگیرد... اجبار قرارداد شرکت‌های خارجی با شرکت‌های داخلی موردنظر وزارت نفت، اعطای رانت برای عده‌ای خاص [است]... رانتِ دیگر این است که شرکتی می‌تواند با قیمت پایین پروژه را بگیرد و بعد چون خودش در کمیته مشترک عضو است، هزینه‌ها و قیمت را افزایش دهد و با هزینه بالا، پروژه را تمام کند." چند روز بعد، وزیر نفت زنگنه، در این مورد گفت: "ما فقط شرکت‌های داخلی را تعیین صلاحیت می‌کنیم... ممکن است در این‌باره رانتی ایجاد بشود و نمی‌گوییم که اصلاً رانت نیست و اشکالی وجود ندارد... ما مبدع این نوع قراردادها هستیم" [ایرنا، ۲۷ آبان‌ماه ۹۴]. روز 1 شهریورماه ۹۵، خبرگزاری مهر نوشت: "یک روز پس از پایان نشست غیر علنی مجلس و وزیر نفت و با وجود انتقادهای گسترده کارشناسان... معاون اول رئیس جمهور امروز شرایط عمومی، ساختار و الگوی قراردادهای بالادستی نفت و گاز را که به‌تصویب هیئت وزیران رسیده، برای اجرا ابلاغ کرد." دو روز پیش از آن نیز، مدیر امور بین‌الملل شرکت ملی نفت گفته بود: "دنیا در حال تغییر است و نفت را برای چه زمانی نگه داریم... سرمایه‌گذار خارجی به‌راحتی در کشوری سرمایه‌گذاری نمی‌کند، بنابراین باید شرایط حضور آنها فراهم شود" [ایرنا، ۳۰ مردادماه ۹۵]. روز ۳۰ مردادماه، مدیر سابق امور بین‌الملل شرکت نفت به خبرگزاری مهر گفته بود: "قصد دارند که صنعت نفت را به دوران پیش از ملی شدن بازگردانند که دلالان و واسطه‌ها بازیگر اصلی فروش و صادرات نفت ایران بودند." در حالی‌که "بیش از شصت درصد" کارگران نفت حداقل مزدها را می‌گیرند، چپاولِ اموال ملی زحمتکشان، با "مدل جدید" و "محرمانه" قراردادهای نفتی به پیش می‌رود. به عنوان نمونه، اخیراً معاون وزیر نفت اعلام کرد: "تاکنون هفت قرارداد »محرمانگی «با شرکت‌های نفتی بین‌المللی با هدف انجام مطالعات مربوط به میدان‌های نفتی امضا شده است" [ایرنا، ۹ شهریورماه ۹۵]، و فرمانده قرارگاه خاتم الانبیاء از فعالیتِ قرارگاه در "پروژه‌های بزرگ در حوزه نفت" خبرداد [ایسنا، ۳ مهرماه ۹۵].

شادباش کمیتهٔ مرکزی حزب تودهٔ ایران به مناسبت ۷۵مین سالگرد بنیادگذاری حزب

هم‌میهنان عزیز!

با فرا رسیدن دهم مهرماه ۱۳۹۵، هفتاد و پنج سال از بنیادگذاری حزب تودهٔ ایران، کهن‌ترین سازمان سیاسی فراگیر کشور می‌گذرد. تولد حزب تودهٔ ایران در دوره‌ای از تاریخ رخ داد که ایران در چنگال واپس‌ماندگی اجتماعی، مداخله‌های وسیع قدرت‌های استعماری، و حاکمیت ارتجاع داخلی دست‌وپا می‌زد. بنیادگذاری حزب تودهٔ ایران به دست زندانیان کمونیست آزاد شده از زندان حکومت رضاشاه و شماری از شخصیت‌های ترقی‌خواه و آزادی‌خواه کشور، به رهبری سلیمان‌میرزا اسکندری، از شخصیت‌های برجستهٔ انقلاب مشروطیت، واقعهٔ سیاسی بزرگی در تاریخ میهن ما بود که در طول هفتاد و پنج سال گذشته منشأ تحولات مهم اجتماعی، سیاسی، و فرهنگی تأثیرگذاری در ایران بوده است. شروع حیات مبارزاتی حزب با فعالیت برای ایجاد یک جبههٔ ضد فاشیستی و مقابله با گرایش‌های رسمی و فکری در حمایت از آلمان هیتلری و متحدان آن، نمایشگر نقش ملّی و انسانی‌ای بود که حزب نوبنیاد ما در حیات سیاسی ایران به دوش گرفت.

اغراق نخواهد بود اگر بگوییم که در طول هفتاد و پنج سال گذشته بیش از هر نیروی سیاسی دیگری دربارهٔ حزب تودهٔ ایران مطلب نوشته شده است و حزب ما هم از چپ و هم از راست، هم توسط دستگاه‌های تبلیغاتی حکومت‌های استبدادی و ارتجاعی، و هم از بلندگوهای امپریالیسم جهانی مورد شدیدترین حمله‌ها قرار گرفته است. و باید گفت که هدف اصلی این کارزار مطلب‌نویسی، دیگرگونه نشان دادن رخدادهای تاریخی، و واژگونه تصویر کردن ماهیت انقلابی و رزمندهٔ حزب مدافع طبقهٔ کارگر و همهٔ زحمتکشان کشور ما، یعنی حزب تودهٔ ایران بوده است. ارتجاع و امپریالیسم از بنیان‌های فکری و سیاسی مترقی و پیشرو حزب ما، و از توان آن در سازمان‌دهی کارگران و توده‌های محروم چنان هراسان، و در نتیجه سرکوبگر بوده و است که حزب ما فقط در دوران کوتاهی از حیات هفتاد و پنج ساله‌اش امکان فعالیت در شرایط علنی داشته است.

با وجود حمله‌های گستردهٔ ارتجاع، و دستگیری، شکنجه، و اعدام ده‌ها هزار تن از اعضا و هواداران، حزب همچنان پیگیرانه به مبارزهٔ خود ادامه داده است. از تهاجم دستگاه‌های امنیتی رژیم استبدادی و وابستهٔ پهلوی گرفته، که شمار بزرگی از انسان‌های والا و رزمندگان قهرمان توده‌ای همچون روزبه‌ها، سیامک‌ها، مبشری‌ها، کیوان‌ها، انوشه‌ها، وارطان‌ها، بزرگ‌نیاها، کوچک شوشتری‌ها... را یا به جوخه‌های اعدام سپردند یا زیر شکنجه و به ضرب گلوله به شهادت رساندند، تا مزدوران و دستگاه‌های امنیتی رژیم ولایت فقیه که در بزرگ‌ترین کشتار سیاسی تاریخ میهن ما، هزاران زندانی سیاسی، از جمله شماری از قدیمی‌ترین زندانیان سیاسی جهان و اسطوره‌های پایداری در زندان‌های شاه و رژیم ولایت فقیه را که بیش از سه دهه از عمر خود را به خاطر پایبندی به آرمان‌های انسانی طبقهٔ کارگر و آزادی میهن در شکنجه‌گاه‌های شاه و جمهوری اسلامی سپری کرده بودند، قهرمانانی همچون کی‌منش‌ها، حَجَری‌ها، باقرزاده‌ها، شلتوکی‌ها، و دیگران را قتل عام کردند، همواره تلاش مداوم امپریالیسم و ارتجاع داخلی جلوگیری از حضور و فعالیت آزادانهٔ سیاسی و تشکیلاتی حزب تودهٔ ایران بوده و است. رژیم سلطنتی پهلوی پس از کودتای آمریکایی ۲۸ مرداد ۱۳۳۲ و سرکوب خونین جنبش ملّی ایران، ۲۵ سال برای نابودی حزب تودهٔ ایران تلاش کرد و سرانجام خود به دست توانای انقلاب مردم میهن ما سرنگون شد. رژیم ولایت فقیه نیز خیلی زود کار نیمه‌تمام رژیم شاه را در سال‌های دههٔ ۶۰ پی گرفت. در سال ۱۳۶۱، سران رژیم ولایی یورش به حزب تودهٔ ایران و دستگیری هزاران توده‌ای را مهم‌تر از پیروزی در جبهه‌های جنگ ایران و عراق اعلام کردند.

هراس ارتجاع داخلی و امپریالیسم از حزب تودهٔ ایران به سبب تأثیرگذاری چشمگیر حزب ما در دگرگون کردن فضای سیاسی، اجتماعی، و فرهنگی کشور، و سازمان‌دهی مبارزهٔ زحمتکشان برای تحقق عدالت اجتماعی و آزادی در میهن ما بوده و است. انتشار صدها کتاب و جزوهٔ روشنگر علمی، و نشریات و مجلات پُرمحتوای سیاسی و اجتماعی و فرهنگی، نشر گستردهٔ اندیشه‌های انقلابی و دوران‌ساز مارکسیسم-لنینیسم در جامعه، کمک به سازمان‌دهی سندیکاهای کارگری و دهقانی، فعالیت در جنبش‌های صنفی دانشجویی و ایجاد تشکل‌های پیشرو برای رهایی زنان میهن از چنگال واپس‌گرایی و ستم جنسیتی و طبقاتی، طرح برنامه‌های مترقی و انقلابی اقتصادی-اجتماعی و مبارزه برای به رسمیت شناخته شدن حقوق کارگران و تصویب قانون کار، مبارزه برای تحقق اصلاحات ارضی به نفع دهقانان و بهره‌مند شدن زنان از حق انتخاب شدن و انتخاب کردن، تلاش برای تحقق بهداشت و درمان و آموزش رایگان برای همه، تقسیم عادلانهٔ ثروت و تحقق عدالت اجتماعی، تحقق حق خودمختاری همهٔ خلق‌های کشور در چارچوب ایرانی آزاد، و مبارزه برای آزادی احزاب و جمعیت‌های صنفی، از جمله برنامه‌ها و اقدام‌های دوران‌سازی است که نخستین بار توسط حزب تودهٔ ایران در کشور ما مطرح و اجرا شده‌اند.

هم‌میهنان آزاده!

هفتاد و پنجمین سالگرد بنیادگذاری حزب تودهٔ ایران در حالی فرا می‌رسد که میهن ما با دشواری‌های روزافزون داخلی و خارجی روبه‌روست. از سیاست‌های کلان اقتصادی ویرانگر رژیم ولایت فقیه گرفته که مستقیماً از دفتر علی خامنه‌ای، رهبر رژیم، دیکته می‌شود و ثمری جز تشدید فقر و محرومیت در مقیاسی بی‌سابقه در میهن ما نداشته است، تا ادامهٔ جوّ ارعاب و خفقان در فضای عمومی کشور، همگی ایران را به زندان بزرگی از محرومیت اقتصادی، اجتماعی، و سیاسی برای میلیون‌ها شهروند آن تبدیل کرده است.

زندگی ده‌ها میلیون ایرانی در زیر خط فقر، حتّی خط فقر تعریف شده توسط دولت جمهوری اسلامی، رشد شدید بیکاری، به‌ویژه در میان جوانان، تشدید آهنگ ورشکستگی واحدهای تولیدی، گرانی فزایندهٔ کالاهای اساسی و روزمره و تورّم در حال افزایش، گسترش بی‌سابقهٔ ناهنجاری‌های اجتماعی مانند اعتیاد و فحشا، و تشدید و ادامهٔ سرکوب خشن و خونین نیروهای دگراندیش، فعالان کارگری و سندیکایی، دانشجویان و زنان آزادی‌خواه؛ چنین است سیمای واقعی جامعهٔ بحران‌زده ما در شرایط ادامهٔ حاکمیت رژیم ولایت فقیه.

روی کار آمدن دولت حسن روحانی با صلاحدید و توافق ولی فقیه در انتخابات مهندسی شدهٔ سال ۹۲، همان‌طور که حزب ما پیش‌بینی می‌کرد هیچ تغییری اساسی در وضعیت اقتصادی، اجتماعی، و سیاسی کشور ایجاد نکرد و ساختارهای اساسی قدرت سیاسی-نظامی رژیم ولایی همچنان حیات سیاسی -اقتصادی کشور را در چنگال کنترل خود دارند. ما در همان دوران کارزار انتخاباتی رژیم برای تشویق مردم به شرکت در آن عملیات مهندسی شده گفتیم که روحانی را روی کار می‌آورند تا مذاکرات مخفی آغاز شده در دولت احمدی‌نژاد با آمریکا و اروپا، برای رهایی حکومت از تحریم‌های اقتصادی و چانه‌زنی برای ایجاد ثبات داخلی و خارجی را به سرانجام برسانند.

کارنامهٔ سه سال و اندی دولت روحانی، کارنامهٔ قول‌های فراوان داده شده و تحقق نیافته است. از قول پایان دادن به حصر رهبران جنبش سبز، زهرا رهنورد، میرحسین موسوی، و مهدی کروبی، تا تحقق عدالت اقتصادی و توجه به مطالبات برحق زحمتکشان، مقابله با فساد ساختاری و فراگیر در دستگاه حکومتی، شفافیت اقتصادی، و حرکت به سمت گفتمان تعامل و تحمّل سیاسی -اجتماعی، هیچ‌کدام تحقق نیافته

ادامه در صفحه ۳

این سرودِ ما را کُشتن کِی توان؟ کِی توان؟ غرفهٔ حزب تودهٔ ایران در جشنوارهٔ «آوانته» - پرتغال

غرفهٔ امسال با نمایش پوسترهای رنگارنگ به‌مناسبتِ ۷۵ سال مبارزهٔ حزب تودهٔ ایران در راهِ صلح، دموکراسی و سوسیالیسم ، جشن‌های هفتادوپنجمین سالگشتِ بنیادگذاری حزب توده‌ها را کلید زد.

ملاقات و گفتگویِ نمایندهٔ حزب با رهبریِ "حزب کمونیست پرتغال"

سخنرانی نمایندهٔ حزب در فستیوال به‌دعوتِ حزب کمونیست پرتغال و به‌همراهِ نمایندگان حزب‌های کمونیست پرتغال، فدراسیون روسیه، و لبنان در "میزگرد" ["پانل"] بحث با عنوان: "مبارزه با نظامی‌گری و خطر جنگ"

هزاران تن از شرکت‌کنندگان در جشنواره از غرفهٔ حزب بازدید کردند. با ارائهٔ پنج نشریهٔ ویژهٔ حزب- به زبان‌های پرتغالی و انگلیسی- دربارهٔ شرایط زندگی و کار در ایران و نیز شمایی از مبارزهٔ حزب توده ایران به بازدیدکنندگان، اطلاعاتی به‌روز شده در اختیار آنان قرار گرفت

جشنوارهٔ باشکوه "آوانته" [به‌پیش!]، امسال باشکوه و جلوه بیشتری در شهر کارگری سیشل در استان "ستوبال" در کرانه رودخانه عظیم تاگوش که از پایتخت هم می‌گذرد برگزار شد. این چهلمین سال پیاپی بود که حزب کمونیست قدرتمند و مبتکر و انقلابی پرتغال، این جشنواره را زیر نام روزنامهٔ ارگان مرکزی‌اش برگزار می‌کند و به‌همین مناسبت جشنواره امسال با حساسیت، انرژی و گستردگی بیشتری برگزار می‌شد. جشنواره همچنین در چهلمین سالگرد تصویب و به‌اجرا گذاشته شدن قانون اساسی پرتغال- دو سال پس از پیروزی انقلاب "میخک" در آوریل ۱۹۷۴ (فروردین‌ماه ۱۳۵۳)- که دربر دارنده و منعکس‌کننده ارزش‌های مردم پرتغال بود، برگزار می‌شد، و به‌همین دلیل اهمیت بیشتری یافته بود. هزاران عضو سازمان جوانان کمونیست پرتغال، چون هرسال دیگر، فعالیت تابستانی‌شان را صرف آماده‌سازی و برگزاری موفق جشنواره کرده بودند و این در همه جنبه‌های فستیوال، از فضای پر جنب‌وجوش و شادِ آن گرفته تا هزاران پرچم سرخی که در پارک عظیم محل برگزاری جشنواره در اهتزاز بود و جلسه‌های بحثی که در گوشه پارک در جریان بود، بازتاب داشت. جشنواره آوانته عرضه‌کننده موسیقی سنتی و مدرن، رقص، تئاتر، نمایشگاه کتاب، نمایشگاه‌های عظیم در رابطه با عرصه‌های گونه‌گون حیات سیاسی و اجتماعی این کشور و مبارزه حزب کمونیست پرتغال است. بنابراین، چپ پرتغال و به‌ویژه جوانان معمولاً در آن حضوری پررنگ دارند. جالب است بدانیم که بر اساس اطلاعاتی که از سوی رهبری حزب پرتغال ارائه شد، در طول جشنواره بیش از ۲۰۰ نفر به صف‌های سازمان جوانان کمونیست پرتغال پیوستند.

جشنواره امسال بزرگ‌تر از همیشه بود. رهبری حزب کمونیست پرتغال سال‌ها پیش با درک اینکه پارک محل برگزاری جشن به مرزهای گنجایش خود برای پذیرش سیصد هزار نفر در جشن رسیده و محبوبیت روزافزون جشنواره پیدا کردن راه‌حلی عملی و همیشگی برای آن را ضروری می‌کرد، با خرید زمین بزرگی در مجاورت محوطه قبلی و در ساحل رودخانه که خبر آن سال قبل داده شده بود، و آماده کردن آن با بسیج مالی و امکانات وسیع انسانی حزب امکان گسترش جشنواره را فراهم ساخت. در اقدامی نمادین، سازمان جوانان کمونیست پرتغال امسال با دعوت از جوانان کمونیست جهان به شرکت در یک "کمپ مبارزاتی برای صلح" در هفتهٔ پیش از برگزاری جشنواره، که جوانان بسیاری از کشورها در آن شرکت داشتند، از یک توان فعال بین‌المللی

نیز برای آماده کردن منطقه جدید بهره برد. صدها کارگر و مهندس ساختمان، برق، لوله‌کشی و تأسیسات، طراح محوطه و پارک در کنار این جوانان در جهت آماده کردن منطقه " کوینتا دو کابو" که به منطقه جشن اضافه شده، و ایجاد ساختارهای مورد نیاز جشنواره در طول تابستان گرم پرتغال زحمت کشیدند. قیمت خرید این قطعه زمین و فراهم کردن امکانات وسیعی که در آن مستقر شده به ارزش میلیون‌ها یورو از طریق بسیج یک کارزار مالی همه‌جانبه با شرکت سازمان‌های حزبی و دوستداران و ترقی‌خواهان کشور ممکن شد. لازم به توضیح است که تمامی اراضی محل برگزاری جشن و تأسیسات آن رسماً به حزب کمونیست تعلق دارد. امسال برای اولین بار مراسم افتتاحیه جشنواره با سخنرانی پرشور رفیق " جرونیمو دو سوسا"، دبیرکل محبوب حزب کمونیست پرتغال، در حضور هزاران شرکت‌کننده در فستیوال برگزار گردید، درحالی‌که دسته‌های مختلف جوانان با پرچم‌های خود در دست و سرودخوانان به مراسم ملحق می‌شدند.

فعالیت غرفهٔ حزب تودهٔ ایران

امسال هم هیئت نمایندگی کمیتهٔ مرکزی حزب تودهٔ ایران، به‌دعوت حزب کمونیست پرتغال، در فستیوال آوانته شرکت کرد و با سازمان‌دهیِ غرفه‌یی که با ده‌ها پوستر و بنر مختلف تزئین شده بود، در راستای مطلع کردنِ شرکت‌کنندگان جشنواره در رابطه با حقایق زندگی، کار و مبارزه در ایران و نقش حزبمان در آن‌ها، تلاش ویژه‌ای به‌خرج داد. غرفهٔ حزب در "آوانته!" امسال با نمایش پوسترهای رنگارنگ به‌مناسبت ۷۵ سال مبارزهٔ حزب تودهٔ ایران در راهِ صلح، دموکراسی و سوسیالیسم، جشن‌های هفتادوپنجمین سالگشتِ بنیادگذاری حزب توده‌ها را کلید زد. امسال هم چون چند سال گذشته، با هماهنگی با دفتر بین‌المللی حزب کمونیست پرتغال، اعلامیه‌یی با عنوان: "۷۵ سال مبارزه برای صلح، دموکراسی و سوسیالیسم"، اعلامیه‌یی دوصفحه‌ای در رابطه با تاریخ حزب تودهٔ ایران، تحلیل سیاسی تحول‌های سیاسی ایران و منطقه و آماج‌های مبارزاتی حزب به زبان پرتغالی ترجمه و در طول فستیوال بین هزاران نفر از دیدارکنندگان توزیع شد. علاوه‌براین اعلامیه، هزاران نسخه از سه شمارهٔ آخر " توده نیوز"، ارگان بین‌المللی حزب به‌زبان بین‌المللی، که در بر دارنده ترجمه مقالات اصلی "نامهٔ مردم" و همچنین بیانیه‌های کمیتهٔ مرکزی حزب در ماه‌های اخیر بود، و همچنین آخرین شماره مجله رنگین "ایران امروز" (ایران تودی)، نشریه وزین و انگلیسی‌زبان کمیتهٔ دفاع از حقوق مردم ایران (کودیر)، در اختیار مراجعه‌کنندگان به غرفه قرار داده شد. همکاری اعضای داوطلب حزب کمونیست پرتغال و همچنین سه تن از اعضای رهبری حزب کمونیست انگلستان در کمک به فعالیت‌های غرفهٔ حزب ما بی‌دریغ و ارزشمند بود، چنان که بدون آن این سطح از فعالیت غرفه ممکن نمی‌گردید.

به‌دعوت حزب کمونیست پرتغال، در بعدازظهر روز دوم فستیوال نمایندهٔ حزب توده ایران به‌همراه نمایندگان حزب‌های پرتغال، فدراسیون روسیه و لبنان در یک میزگرد (پانل) بحث با عنوان: "مبارزه با نظامی‌گری و خطرِ جنگ"، شرکت و سخنرانی کرد. صدها تن از بازدیدکنندگان فستیوال به این بحث و سؤال و پاسخ در رابطه با مسئلهٔ کلیدی خلق‌های منطقه گوش دادند و در بحث زنده و همه‌جانبه در

ادامه در صفحه ۸

ادامهٔ این سرود ما را کشتن کی توان ...

رابطه با مسائل مطرح‌شده، شرکت داشتند. رفیق جورج کادیما، عضو کمیتهٔ مرکزی حزب کمونیست پرتغال، مسئولیت برگزاری این میزگرد را به‌عهده داشت و رفیق ایلدا فیگوئریدو، عضو سابق پارلمان اروپا از حزب کمونیست پرتغال و رهبر جنبش صلح این کشور، در رابطه با مسئله محوریِ بحث این میزگرد، سخنرانی کرد. متن سخنرانی نمایندهٔ حزب تودهٔ ایران در همین شمارهٔ نامه مردم" درج شده است.

نماینده کمیته مرکزی حزب همچنین در طول جشنواره با اعضای رهبری حزب کمونیست پرتغال و حزب‌های برادر دیگر که در جشنواره شرکت داشتند و ازجمله حزب‌های برادر از هلند، قبرس، ترکیه، شیلی، اسپانیا، ایتالیا، آلمان، بلژیک، روسیه، لبنان، ملاقات و گفتگو داشت. در روز آخر فستیوال، رفیق نماینده حزبمان همراه با همهٔ میهمانان بین‌المللی جشنواره، در جلسه بحثی اختصاصی با دبیرکل حزب، سردبیر آوانته و مسئول امور بین‌المللی حزب کمونیست پرتغال و پس‌از آن در ضیافت نهار سازمان داده شد و با حضور همه اعضای رهبری حزب شرکت کرد. در ملاقات رسمی با نماینده هیئت سیاسی حزب کمونیست پرتغال، دو طرف در رابطه با شرایط اجتماعی و سیاسی دو کشور تبادل‌نظر کرده و پیامدهای موافقت‌نامه برجام و همچنین شرایط بسیار دشوار، حساس و خطرناک منطقه خاورمیانه و به‌ویژه جنگ داخلی در سوریه را مورد توجه قرار دادند و در رابطه با همکاری‌های متقابل قرارهایی مشخص را بررسی کردند. نماینده حزبمان از حمایت و همبستگی پیگیر حزب برادر در رابطه با مبارزه مردم برای آزادی، دموکراسی راستین و عدالت اجتماعی قدردانی و تشکر کرد.

به‌دعوت حزب کمونیست پرتغال، در روز شنبه ۳ سپتامبر [۱۳ شهریورماه] ، نماینده حزبمان، به‌همراه نمایندگان حزب‌های پرتغال، فدراسیون روسیه و لبنان در یک میزگرد بحث با عنوان: "مبارزه با نظامی‌گری و خطرِ جنگ" در حضور نزدیک به هزار تن شرکت و سخنرانی کرد. متن سخنرانی نماینده حزبمان در همین شماره نامه مردم منتشر شده است.

سخنرانی نمایندهٔ کمیتهٔ مرکزی حزب تودهٔ ایران در جشنوارهٔ «آوانته»

ما با جنگ و نظامیگری مخالفیم!

رفقای گرامی،

دنیا در مقطع خطرناکی قرار دارد و خاورمیانه به صحنهٔ فاجعه‌بارترین جنگ‌هایی تبدیل شده است که قربانیان اصلی آنها مردم عادی و نیروهای ترقی‌خواه هستند. در ماه ژوییه گذشته، قاضی چیلکوت گزارش خود دربارهٔ شرکت بریتانیا در تجاوز آمریکا به عراق در سال ۲۰۰۳ را منتشر کرد. به‌رغم همهٔ تلاش‌هایی که برای کمرنگ کردن این گزارش صورت گرفت، حکم این بررسی و تحقیق هفت ساله دربارهٔ رفتار دولت بریتانیا- یکی از اعضای کلیدی ناتو- در مشارکت در تجاوز به عراق کاملاً روشن است. بریتانیا و آمریکا همهٔ قوانین سازمان ملل و دیگر قوانین بین‌المللی را نقض کردند و زیر پا گذاشتند تا هدف‌های امپریالیستی‌شان را دنبال کنند. جالب اینجاست که به‌رغم این واقعیت که گزارش چیلکوت خیلی روشن خواهان آن است که از آنچه در آن جنگ خانمانسوز پیش آمد درس گرفته شود، ولی تونی بلر- نخست‌وزیر بریتانیا در آن زمان- اصرار دارد که اگر همان وضعیت تکرار شود، او باز هم همین کار را خواهد کرد. البته این برخورد جای تعجبی ندارد چون رهبران ناتو بارها نشان داده‌اند که برای آنها جنگ مؤلفه‌ای کلیدی از سیاست‌هایی است که آنها برای تضمین ادامهٔ اقتصاد نولیبرالی و سرکردگی امپریالیستی‌شان دنبال می‌کنند.

واکنش قدرت‌های امپریالیستی به بحران اقتصادی جاری سرمایه‌داری چیزی نیست جز تشدید تجاوز در تلاش برای حفظ سرکردگی، کنترل بازارها و منابع، منکوب کردن رقیبان نوظهور، و ریشه‌کن کردن نفوذ و مقاومت بالقوهٔ جنبش‌های ترقی‌خواه و چپ در سراسر جهان به هر وسیلهٔ ممکن. این واکنش را در مداخله‌های آمریکا، ناتو، و اتحادیهٔ اروپا در امور داخلی کشورهای دیگر؛ در نظامی کردن "مناطق مورد علاقه "شامل حاشیهٔ اقیانوس اطلس، اقیانوس هند، و دریای مدیترانه؛ در خاورمیانه و در بی‌ثبات‌سازی کشورهای و مناطق؛ و در برانگیختن و دامن زدن به کشمکش‌های فرقه‌یی خشن و به راه انداختن جنگ‌ها می‌توان دید. خطر آن می‌رود که شعله‌های کشمکش‌های کنونی در خاورمیانه، اروپای شرقی، و آفریقای شمالی- در سوریه، عراق، یمن، لیبی، و اوکراین- که مرگ و تیره‌روزی برای میلیون‌ها تن آورده است، بالا بگیرد و به جنگ‌های گستردهٔ منطقه‌یی فراروید، و احتمال شعله‌ور شدن آتش جنگی گسترده‌تر در جهان را هرچه بیشتر کند. حزب تودهٔ ایران مدافع صلح و ترقی است. ما این موضع خود را امری بنیادی می‌دانیم. ما ضمن اینکه می‌دانیم که امپریالیسم جهانی به سرکردگی آمریکا ترجیح می‌دهد که بشریت را نابود کند ولی جهانی برابرحقوق، عادلانه، و دموکراتیک را نپذیرد، ولی معتقدیم که خشونت و جنگ اجتناب‌ناپذیر نیستند، بلکه انتخاب‌هایی سیاسی‌اند.

حزب تودهٔ ایران بر این نکته آگاه است که گسترش آگاهی در جنبش صلح و ترقی نسبت به ماهیت واقعی ناتو و خطر نظامیگری در جهان ضروری است، و به کارزار خود در مخالفت با ناتو و همهٔ ائتلاف‌ها و پیمان‌های تجاوزکارانهٔ آمریکا، اتحادیهٔ اروپا، و متحدانشان، و در نهایت برای انحلال خودِ ناتو، ادامه خواهد داد. وضعیت خاورمیانه پیچیده و بسیار حسّاس و شکننده است، و اخیراً، پس از شکست کودتای نظامی در ترکیه که موضع ترکیه در موازنهٔ قدرت در خاورمیانه را بی‌ثبات کرد، پیچیده‌تر هم شده است.

رهبران آمریکا و اتحادیهٔ اروپا آشکارا و علنی دربارهٔ مسائل عملی تغییر مرزهای سوریه و عراق و ایجاد خرده‌کشورها به‌جای آنها بر اساس تفاوت‌های قومی و فرقه‌یی بحث و گفتگو می‌کنند. طرح "خاورمیانهٔ جدید "به‌سرعت در حال شکل‌گیری و در دست اجراست.

حزب تودهٔ ایران بارها اعلام کرده است که بدون یک کارزار توده‌یی متحد بین‌المللی برای حل‌وفصل مسالمت‌آمیز کشمکش‌های کنونی در منطقه و پایان دادن به نظامیگری، فاجعه‌های کنونی فقط وخیم‌تر خواهد شد. تنها قربانیان این وضع زحمتکشان و تنگدستان هستند که برای بقای خود کاملاً مستأصل‌اند و به هر وسیله‌ای متوسّل می‌شوند. قربانیان این کشمکش‌ها مجبور به ترک خانه و کاشانهٔ خود شده‌اند به این امید که بتوانند محل امنی برای زندگی خود بیابند. نقشهٔ درازمدّت آمریکا برای خاورمیانه، "مهار کردن چندجانبه "است که شامل قدرت‌های منطقه- جمهوری اسلامی ایران، ترکیه، عربستان سعودی، و مصر- است. ایران ولایی از زمان امضای توافق‌نامه با "۵+۱ "در ماه ژانویهٔ گذشته، کم‌کم به شریک قابل‌اطمینانی تبدیل می‌شود. تغییر جهت خط‌مشی آمریکا در خاورمیانه، هم‌زمان هم از تضادهای منطقه‌یی میان بازیگران کلیدی حمایت می‌کند، و هم در موارد لازم با آنها مقابله می‌کند. آمریکا به‌وسیلهٔ رویکرد پیچیده‌تر و به‌دقت تنظیم شدهٔ "تشویق و تهدید "در دیپلماسی‌اش، به اتکای قدرتش از تضادها و ناآرامی‌های داخلی بهره‌برداری می‌کند.

منطقهٔ خاورمیانه به صحنهٔ بازی قدرت دیپلماتیک، همراه با جنگ‌های داخلی نیابتی و حمله‌های هوایی تاکتیکی سامان‌دهی شده توسط قدرت‌های عمدهٔ جهانی تبدیل شده است.

روز ۲۳ فوریهٔ گذشته، جان کری وزیر امور خارجهٔ آمریکا گفت که اگر آتش‌بس موفق نباشد، تجزیهٔ سوریه محتمل خواهد بود. چنگ‌اندازی صد سال پیش امپریالیستی بر خاورمیانه با اجرای قرارداد سایکس-پیکو و بالفور، امروزه بار دیگر و در پرتو منافع قرن بیست‌ویکمی قدرت‌های جهانی در دستور کار است. در این میان، دوستی میان این قدرت‌ها و "اسلام سیاسی "به مثابه قدرت ایدئولوژیکی مسلّط در خاورمیانه، از هر زمان دیگری بیشتر شده است. این روند، نقشهٔ راه کشمکش‌های ویرانگر آینده و دائمی کردن مداخله‌های امپریالیستی در خاورمیانه است. باید با آن مخالفت کنیم.

حزب تودهٔ ایران موضع قاطع و سازش‌ناپذیری نسبت به این هدف‌ها دارد:

۱. حفاظت از استقلال و حاکمیت ملّی ایران

۲. مبارزه برای گذار از دیکتاتوری به مرحلهٔ تحوّل ملّی و دموکراتیک در ایران

۳. تأمین صلح و امنیت برای ملّت‌های خاورمیانه

ما نظامی شدن خاورمیانه و تحوّل‌های سیاسی خطرناک میان آمریکا و روسیه در ارتباط با آیندهٔ منطقه را مانعی در راه دستیابی به هدف‌های پیش‌گفته می‌دانیم.

ما خواهان آنیم که همهٔ نیروهای نظامی خارجی از منطقهٔ خاورمیانه بیرون بروند و به مردم منطقه امکان داده شود که خودشان از راه گفتگو و مذاکره‌های واقعی آیندهٔ خودشان را تعیین کنند.

سند کمیتهٔ مرکزی حزب تودهٔ ایران به مناسبت ۷۵مین سالگرد تأسیس حزب تودهٔ ایران

سیما و هویت تاریخی حزب تودهٔ ایران

۱. هفتاد و پنج سال پیش، پس از سقوط حکومت رضاشاه، و در پی رهایی یاران دکتر تقی ارانی از زندان ستم‌شاهی و باز شدن فضای سیاسی کشور، حزب تودهٔ ایران در دهم مهرماه ۱۳۲۰ به همّت شماری از زندانیان سیاسی آزاد شده، از جمله احسان طبری، عبدالصمد کامبخش، رضا روستا، اکبر شاندِرمنی، محمدرضا قُدوه، رضا رادمنش، ایرج اسکندری، بزرگ علوی، و دیگر مبارزان راه آزادی و مُنادیان رهایی میهن از بندهای استثمار، استبداد، و واپس‌ماندگی، به ریاست سلیمان محسن اسکندری، یکی از رجال به نام آزادی‌خواه صدر مشروطیت بنیاد گذارده شد. پیدایی حزب تودهٔ ایران ریشه در رشد جامعهٔ ایران، به‌ویژه رشد طبقهٔ کارگر و رشد جنبش‌های رهایی‌بخش در منطقه و ایران داشت. مرحلهٔ توسعه و رشد کشور ما و طبقهٔ کارگر آن ضرورت وجود حزبی پیشرو و مجهز به اندیشه‌های دوران‌ساز و علمی مارکسیسم-لنینیسم را به وجود آورده بود که بتواند با درک نظام سرمایه‌داری حاکم، و ویژگی‌ها و عقب‌ماندگی جامعهٔ ایران، برنامه‌ای جامع برای دگرگون‌سازی و پیشرفت جامعهٔ ما ارائه دهد.

۲. حزب تودهٔ ایران وارث و ادامه دهندهٔ راهی بود که اجتماعیون-عامیون [سوسیال-دموکرات‌ها] و کمونیست‌ها دهه‌ها پیش از آن آغاز کرده بودند. حزب کمونیست ایران در حالی نخستین کنگرهٔ خود را در تیرماه ۱۲۹۹ در شهر انزلی برگزار کرد که حدود نیم قرن مبارزهٔ کوشندگان ترقی‌خواه و دموکرات ایران را پشت سر داشت. حزب کمونیست ایران با هدف استقرار جمهوری انقلابی، تشکل و رهبری طبقهٔ کارگر، حل مسئلهٔ ارضی و محو کامل بقایای فئودالیسم، و حل مسئلهٔ ملّی (خلق‌ها)، به روشنگری و نشر اندیشه‌های مترقی پرداخت، که دستاوردهای بزرگی برای مردم در بر داشت. این حزب نخستین حزب کارگری و کمونیستی منطقهٔ ما بود که کارگران پیشرو و روشنفکران انقلابی ایران آن را بنیاد نهادند. روزنامه‌نگاران انقلابی و نویسندگان برجسته‌ای همچون سیدجعفر جوادزاده (پیشه‌وری)، کامران آقازاده، نعمت نصیر، حسین ضیاء علی‌زاده، علی امیرخیزی، میریوسف‌الدین کرمانشاهی، حسابی دهزاده، ابوالقاسم ذره، با آثار و نوشته‌های خود در نسل روشنفکر و جوان تأثیری بس عمیق بر جای نهادند. حزب کمونیست ایران، به رهبری حیدر عمواوغلی، مبارز نامدار و چهرهٔ درخشان انقلابی و از رهبران برجستهٔ انقلاب مشروطیت، در عرصه‌های گسترده‌ای همچون مبارزه در دفاع از حقوق کارگران)اعتصاب کارگران نفت در سال ۱۳۰۸، اعتصاب کارگران نساجی اصفهان در سال ۱۳۱۰، اعتصاب کارگران راه‌آهن شمال(، دفاع از حقوق زنان، سازمان‌دهی جوانان و دانشجویان، و مبارزهٔ گسترده برای کسب آزادی و استقلال سیاسی و اقتصادی کشور، فعالیت‌های ارزشمندی را سازمان‌دهی کرد. مبارزهٔ حزب کمونیست ایران با تصویب قانون سیاه ضدکمونیستی و هجوم دستگاه امنیتی رضاشاه به اعضا و فعالان حزب در سراسر کشور، دستگیری، و شکنجه و زندانی کردن پنجاه و سه نفر از رهبران و کادرهای حزب و به شهادت رساندن دکتر تقی ارانی در زندان دچار وقفه شد.

هدف‌های مبارزاتی و آرمان‌های حزب تودهٔ ایران

۳. تولد حزب تودهٔ ایران در مهرماه ۱۳۲۰ مصادف با رشد خطرناک و مخرّب فاشیسم در اروپا و آسیا و همچنین کشور ما بود. حزب تودهٔ ایران نخستین سازمان سیاسی کشور بود که پرچم مبارزه با فاشیسم در کشور را به اهتزاز درآورد و با انتشار نشریهٔ وزین «مردم» (که به «مردم ضدفاشیست» معروف گردید) کار ارزنده‌ای را در روشن کردن افکار عمومی و خنثیٰ کردن تبلیغات فاشیستی در ایران به انجام رساند.

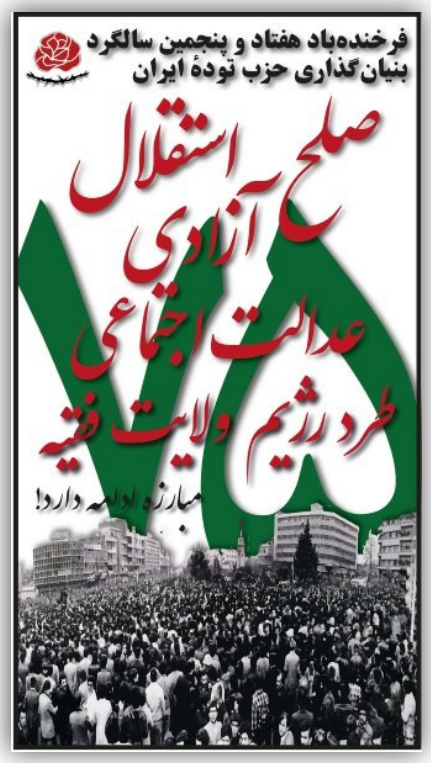

۴. حزب تودهٔ ایران نخستین سازمان سیاسی کشور بود که مبارزه در راه حقوق کارگران و دهقانان و دیگر زحمتکشان و برای ایجاد تحولات بنیادین در جامعه‌ای گرفتار روابط و قید و بندهای فئودالی-سرمایه‌داری را سرلوحهٔ برنامه و فعالیت خود قرار داد، و با پیش نهادن طرح‌هایی مترقی در دفاع از حق زحمتکشان، خواهان تصویب «قانون کار» و قانون «بیمه‌های اجتماعی» برای تأمین کار و زندگی و حقوق زحمتکشان شد، و در راه اجرایبرنامه‌های خود، و همچنین رسمیت یافتن تشکیل و فعالیت سندیکاها و اتحادیه‌های کارگری و دهقانی کوشش خستگی‌ناپذیری کرد. ایجاد «شورای متحدهٔ مرکزی اتحادیه‌های کارگران و زحمتکشان ایران» با بیش از ۳۰۰هزار عضو، که بزرگ‌ترین و مهم‌ترین سازمان سندیکایی خاورمیانه بود و به عضویت «فدراسیون سندیکاهای جهانی» نیز درآمد، و سازمان‌دهی «اتحادیهٔ دهقانان ایران» در مهر ۱۳۲۳ و تمرکز آن در «سازمان مرکزی اتحادیه‌های دهقانی ایران»، از جمله دستاوردهای مبارزهٔ حزب تودهٔ ایران در آن دوران است. به‌علاوه، حزب تودهٔ ایران با ارائهٔ یک برنامهٔ ارضی مترقی و فعالیت گسترده به منظور تشکل دهقانان، توانست صدها هزار دهقان و روستایی کشور را در اوایل دههٔ ۱۳۲۰ در اتحادیه‌های دهقانی متشکل سازد و جنبش دهقانی را در چارچوب جنبش سراسری ملّی و دموکراتیک کشور سازمان‌دهی کند.

۵. نخستین برنامهٔ حزب تودهٔ ایران که در مردادماه ۱۳۲۳ به تصویب اوّلین کنگرهٔ حزب رسید، سند درخشانی از ماهیت انقلابی حزب و آرمان‌های والای آن در راه رهایی کارگران و دهقانان و دیگر زحمتکشان، زنان، جوانان، و دانشجویان کشور است. این نخستین سند مبارزاتی یک حزب سیاسی در آن دوره از تاریخ میهن ما بود که پیام‌آور رهایی میهن از بندهای استعمار و استبداد، و ساختن ایرانی آزاد و آباد بود، که در آن مهم‌ترین وظایف برنامه‌یی حزب در چارچوب‌های زیر جمع‌بندی شده بود:

مبارزه در راه استقرار رژیم دموکراسی و تأمین کلیهٔ حقوق فردی و اجتماعی از قبیل: آزادی زبان، قلم، عقیده و اجتماعات.

مبارزه برعلیه رژیم دیکتاتوری و استبداد.

سعی در گذراندن قانون کار از مجلس شورای ملّی بر اصول زیر: تقلیل مدّت کار روزانه در تمام کشور به هشت ساعت و پرداخت دستمزد متناسب برای کارهای اضافی... [ایجاد] بیمهٔ اجتماعی کارگران و کارمندان و مستخدمین.

واگذاری بلاعوض خالصجات و املاک قابل کشت دولتی به دهقانان بی‌ملک.

اصلاحات اساسی در مورد تقسیم غیرعادلانهٔ محصول بین ارباب و رعیت.

تجدید نظر در قانون استخدام کشور به نحوی که مخصوصاً شرایط معاش و زندگی کارمندان جزء تأمین گردد.

کوشش در توسعهٔ حقوق اجتماعی و برقراری حقوق زنان (حق انتخاب شدن و انتخاب کردن) در مجلس مقننه و انجمن‌های ایالتی و بَلدی.

بهبودی اوضاع مادّی و تأمین استقلال اقتصادی زنان.

تساوی کامل حقوق اجتماعی بین کلیهٔ افراد ملّت قطع نظر از مذهب و نژاد.

مبارزه در راه احقاق حقوق پایمال شدهٔ خلق‌های زیر ستم ایران، از جملهٔ دیگر عرصه‌های فعالیت حزب ما در هفتاد و پنج سال گذشته بوده است. بنیادگذاری حزب

ادامه در صفحه ۱۰

ادامهٔ سند کمیتهٔ مرکزی حزب ...

تودهٔ ایران با آغاز پیکار در راه رهایی خلق‌های ایران از بند ستم ملّی و طبقاتی ارتباطی گسست‌ناپذیر دارد. حزب تودهٔ ایران نخستین سازمان سیاسی کشور بود که خواست واگذاری خودمختاری در چارچوب ایرانی واحد و دموکراتیک را در دستور کار مبارزات سیاسی کشور قرار داد و توده‌ای‌ها در صحنه‌های پیکار خونین خلق‌های آذربایجان، کردستان، و دیگر خلق‌های محروم کشور، از جمله خلق عرب، بلوچ، و ترکمن، در راه احقاق حقوقشان از هیچ‌گونه فداکاری کوتاهی نکرده‌اند.

برنامهٔ مصوّب ششمین کنگرهٔ حزب تودهٔ ایران در این باره تصریح می‌کند که «حزب تودهٔ ایران طرفدار برابری کامل حقوق همهٔ خلق‌های ایران و خواهان اتحاد داوطلبانهٔ آنها در چارچوب میهن واحد و برپایهٔ حفظ تمامیت ارضی ایران است. بر این اساس، حزب تودهٔ ایران طرفدار سرسخت وحدت کشور بر اساس استقرار یک حکومت فدرال در ایران و تأمین حقوق کامل خلق‌های ایران در تعیین سرنوشت خویش و برخوردار شدن از کلیهٔ حقوق ملّی، اجتماعی، و فرهنگی است.» طرح چنین خواست‌های انقلابی و پیشرو فضای سیاسی-اجتماعی ایران را در مقاطع زمانی و مراحل گوناگون تاریخ معاصر آن دگرگون کرده است. هیچ نیروی آزادی‌خواهی را در میهن ما نمی‌توان یافت که برنامهٔ سیاسی‌اش مستقیم یا غیرمستقیم از اندیشه‌های مترقی و انسان‌دوستانهٔ حزب تودهٔ ایران تأثیر نگرفته باشد.

دگرگون کردن فضای سیاسی- اجتماعی ایران

۶. انتشار انبوهی از روزنامه‌ها، مجله‌ها، کتاب‌ها، و دیگر نشریه‌های سیاسی، اجتماعی، اقتصادی، و فرهنگی، نسل جوان کشور را با اندیشه‌های مترقی، انقلابی، و تاریخ‌ساز مارکسیسم-لنینیسم آشنا کرد و توانست نقش مهم و سازنده‌ای در تغییر گفتمان جامعهٔ ما ایفا کند. شماری از برجسته‌ترین اندیشمندان، ادیبان، شاعران، نویسندگان، و مترجمان کشور ما در دامان و در کنار حزب تودهٔ ایران پرورش یافتند و زمینه‌ساز پیدایش و رشد فرهنگی پیشرو در جامعهٔ ما شدند. زنده‌یاد مهندس عزت‌الله سحابی در گفتوگویی با اسماعیل آزادی (در سال ۱۳۸۴) که در روزنامهٔ اقبال منتشر شده است، دربارهٔ تأثیر فرهنگی و سیاسی حزب تودهٔ ایران می‌گوید: «همان‌طور که می‌دانید بخش عمدهٔ ادبیات جدید به‌وسیلهٔ نویسندگان حزب توده [ایران] به ایران آمد. مثلاً «ژان پُل سارتر» کمونیست نبود، امّا توده‌ای‌ها آثار او را ترجمه می‌کردند. مثلاً دبیر ادبیات دبیرستان من به نام دکتر «صادق گوهری» که فردی بسیار توانا بود و به قدری قشنگ حرف می‌زد که باعث جذب بچه‌ها می‌شد، از میان آثار ادبیات جدید ما را تشویق به خواندن آثار ژان پُل سارتر می‌کرد. اصولاً ادبیات جدید به‌وسیلهٔ حزب توده ترجمه شد و کلاً نهضت حزب توده نهضتی ترجمه‌ای بود. البته در درون ترجمه، نویسندگانی نیز پدیدار شدند، مثل احسان طبری که آن زمان واقعاً قلم او بیداد می کرد. ایشان کتابی به نام «شکنجه و امید» نوشته. با اینکه مخالف حزب توده بودم امّا خواندن این کتاب من را به آسمان‌ها می‌برد. در واقع حزب توده یک‌دفعه مقدار زیادی فرهنگ وارد جامعهٔ ایران کرد. جامعه‌ای که در زمان رضاشاه آن را خالی نگه داشته بودند. البته ۷۰-۸۰ درصد این فرهنگ مارکسیستی بود، امّا ۲۰- ۳۰ درصد نیز فرهنگ‌های جدید و غیرمارکسیستی بود... مثلاً یکی از کتاب‌های سارتر به نام «دیوار» که از ادبیات جدید اگزیستانسیالیستی بود چنان مورد استقبال واقع شده بود که همه آن را می‌خواندند. این کتاب را نیز توده‌ای‌ها ترجمه کردند، هرچند حزب توده شدیداً با مکتب اگزیستانسیالیست مخالفت می‌کرد، امّا در عین حال منابع آن‌ها را نیز منتشر می‌کردند. به این ترتیب مردم، به‌خصوص نسل جوان که تشنهٔ حرف‌های جدید بودند، از حزب توده آثار فرهنگی زیادی می‌دیدند که همین وسیله‌ای برای جذب افراد به حزب توده بود.»

(نگاه کنید به http://news.gooya.com/politics/archives/031389.php)

حزب تودهٔ ایران مُنادی همکاری و اتحاد نیروهای ترقی‌خواه و آزادی‌خواه کشور

۷. یکی دیگر از عرصه‌های مهم و درخشان فعالیت حزب ما تلاش‌های پیگیر آن در عرصهٔ ایجاد همکاری میان نیروهای ترقی‌خواه و آزادی‌خواه کشور بوده است. از همان فردای تأسیس حزب، توده‌ای‌ها همواره در راه ایجاد اتحاد عمل همهٔ آزادی‌خواهان و میهن‌دوستان کشور برای رهایی ایران از چنگال استبداد و استعمار تلاش کرده‌اند و نمونه‌های درخشانی از این فعالیت‌ها در تاریخ معاصر میهن ما ثبت شده است.

- ایجاد «جبههٔ آزادی»، متشکل از نیروهای مترقی و همچنین روزنامه‌ها و مدیران نشریات کشور، در تابستان سال ۱۳۲۳؛
- ایجاد جبههٔ «مطبوعات ضد دیکتاتوری»، در اردیبهشت‌ماه ۱۳۲۷؛
- ایجاد «جمعیت ملّی مبارزه با استعمار»، در دی‌ماه ۱۳۲۹؛
- تلاش برای ایجاد «جبههٔ واحد ضد دیکتاتوری»، در دههٔ ۱۳۵۰ برای سرنگونی رژیم شاه؛
- تلاش برای ایجاد «جبههٔ واحد خلق» برای حفظ و تعمیق دستاوردهای انقلاب، در سال های ۵۷ تا ۶۱؛
- تلاش برای تشکیل «جبههٔ واحد ضد دیکتاتوری» برای طرد رژیم ولایت فقیه و ایجاد تحولات بنیادین، دموکراتیک، و پایدار در ایران، از دههٔ ۱۳۷۰ تا کنون؛
- انتشار «منشور آزادی» در سال ۱۳۷۲ به عنوان کار پایه‌ای برای تشکیل جبههٔ وسیع همهٔ نیروهای ترقی‌خواه و آزادی‌خواه کشور. کمیتهٔ مرکزی حزب تودهٔ ایران در آذرماه ۱۳۷۲ سندی را با عنوان «منشور آزادی» منتشر کرد و در توضیح ضرورت انتشار این سند نوشت: «کشور ما در تاریخ معاصر خود به دلیل دخالت بیگانگان، استعمارگران، و حاکمیت رژیم‌های استبدادی و ضد دموکراتیک، تنها دوره‌های کوتاهی را در صلح، آرامش، و آزادی به سر برده است... دهه‌هاست که آزادی اندیشه و بیان جُرمی نابخشودنی است و انسان‌های میهن‌دوست، آزادی‌خواه، و عدالت‌جو به خاطر تسلیم نشدن به استبداد و ظلم به زندان انداخته شده‌اند، شکنجه شده‌اند و چه بسیار که به جوخه‌ها ی اعدام سپرده شده اند... ملّت ایران در چند دههٔ گذشته به اندازهٔ کافی بی‌عدالتی، ظلم، خون‌ریزی، و ستم تحمّل کرده است و امروز حق دارد تا آینده‌ای آزاد، با امنیت، و عادلانه را از نیروهای سیاسی و سیاستمداران کشور طلب کند. به گمان ما تنها راه تأمین چنین خواست عاجلی مبارزهٔ وسیع، فراگیر، و متّحد مردم و نیروهای سیاسی و آزادی‌خواه کشور است...» (نگاه کنید به «نامهٔ مردم»، شمارهٔ ۴۱۶، ۱۶ آذرماه ۱۳۷۲). این سند سپس اصول چندگانه‌ای را به عنوان کارپایهٔ بحث و تبادل‌نظر دربارهٔ چنین پیکار مشترکی به همهٔ نیروهای ترقی‌خواه و آزادی‌خواه پیشنهاد می‌کند:
- استقرار آزادی‌های فردی، سیاسی، اجتماعی، و حاکمیت ملّی؛
- تأمین حق بلامنازع شهروندان در تعیین و انتخاب نوع و ترکیب حکومت مرکزی از طریق مراجعهٔ مستقیم به آرای عمومی؛
- تأمین بدون قید و شرط آزادی اندیشه، مذهب، بیان، و تشکل؛
- تأمین بدون قید و شرط آزادی مطبوعات با هر دیدگاه فکری، فلسفی، فرهنگی، سیاسی، اقتصادی، و اجتماعی؛
- تأمین بدون قید و شرط آزادی احزاب، سازمان‌ها و گروه‌های سیاسی و صنفی با هر دیدگاه فکری، فلسفی، سیاسی، یا مذهبی؛
- تأمین برابری حقوق فرهنگی، اجتماعی و سیاسی زنان و مردان و از بین بردن کلیه قوانین محدود کننده حقوق زنان؛
- تأمین حقوق ملّی خلق‌های ایران در چارچوب یک ایران آزاد، مستقل، و دموکراتیک؛
- تأمین بدون قید و شرط آزادی اقلیت‌های مذهبی از جمله زرتشتیان، مسیحیان، کلیمیان، بهاییان، و دیگران؛
- انحلال کلیهٔ ارگان‌های تفتیش عقاید، سرکوب، و ترور در جامعه؛
- جدایی کامل دین از حکومت؛- تأمین حاکمیت ملّی ایران بر پایهٔ استقرار روابط دوستانه، برابر، و عادلانه با تمامی کشورهای منطقه و جهان.

و ده‌ها تلاش دیگر برای همکاری‌های مشترک در طول هفتاد و پنج سال گذشته.

واقعیت این است که جا افتادن این اندیشهٔ مهم که رهایی ایران از بندهای ارتجاع و استبداد نیازمند تلاش متّحد و همکاری همهٔ آزادی‌خواهان کشور است نتیجهٔ تلاش‌های مستقیم حزب تودهٔ ایران در جامعهٔ ما بوده است.

در شرایط کنونی، طرد رژیم ولایی و گذر به مرحلهٔ ملّی-دموکراتیک نخستین و بنیادی‌ترین مرحله برای به وجود آوردنِ تغییری بنیادی در جامعهٔ امروز

ادامه در صفحه ۱۱

ادامهٔ سند کمیتهٔ مرکزی حزب ...

ایران است که تحقق آن، برپا داشتن اتحادهای وسیع میان نیروهای اجتماعی در جبهه‌ای ضد دیکتاتوری با برنامه‌ای مشترک را به ضرورتی عینی تبدیل کرده است. دیدگاه‌های مشترک نیروهای شرکت‌کننده در جبههٔ متّحد ضد دیکتاتوری را می‌توان و باید به صورت برنامه‌ای مشترک یا منشوری برای آزادی‌های دموکراتیک و برنامه‌های اقتصادی-اجتماعی مترقی برای ایران و مردم آن بازتاب داد. واقعیت تاریخی نزدیک به چهار دهه حکومت ولایی نشان می‌دهد که تنها راه تحقق خواست‌های بنیادی و دموکراتیک مردم، نه دل بستن به استحالهٔ خودبه‌خودی رژیم حاکم، بلکه مبارزهٔ منسجم و فراگیر نیروهای اجتماعی به اتکای توان بی‌پایان مردم و جنبش مردمی، و اتحادِ عملِ نیروهای آزادی‌خواه، ترقی‌خواه، و اصلاح‌طلب کشور در این مبارزه است.

حزب تودهٔ ایران و مهمترین رویدادهای تاریخ معاصر

۸. جنبش ضد استثماری دههٔ ۱۳۲۰ و جنبش ملّی کردن نفت از مهم‌ترین پیکارهای مردم ایران برضد امپریالیسم و ارتجاع داخلی بودند. حزب تودهٔ ایران نخستین حزب سیاسی کشور بود که مسئلهٔ مبارزه با امپریالیسم و اهمیت این مبارزه را در جامعه طرح و توده‌های وسیع مردم را به سوی این مبارزه جلب کرد.

در پی انتشار اسناد و مدارک فراوان، اکنون دیگر برای اشخاص بی‌غرض تردیدی نیست که حزب تودهٔ ایران با وجود مخالفت‌هایی که با بخشی از سیاست‌های دولت دکتر مصدّق داشت، با نقشی که در سازمان‌دهی کارگران و اعتراض‌ها و اعتصاب‌های کارگری در شرکت نفت و بسیج افکار عمومی در دفاع از منافع ملّی میهن ایفا کرد، اوّلین نیروی سیاسی کشور بود که پیش‌زمینهٔ ملّی شدن نفت را در آن زمان فراهم آورد. اسناد تاریخی نشان می‌دهد که پیروزی اعتصاب فراگیر و بی‌سابقهٔ کارگران و زحمتکشان در فروردین سال ۱۳۳۰ در مخالفت با تصمیم شرکت نفت به کاهش شدید هزینهٔ مسکن بود که منجر به عقب‌نشینی دولت حسین علاء شد، و در نتیجه، دکتر مصدّق با استفاده از فرصت پیش آمده، طرح خود برای ملّی کردن همه‌جانبهٔ نفت را از طریق کمیسیون نفت در مجلس مطرح کرد. مصطفی فاتح در کتاب خود با عنوان «پنجاه سال نفت ایران»، که یکی از مهم‌ترین منابع موجود به زبان فارسی در این مورد است، می‌نویسد که اعتصاب فروردین ۱۳۳۰ کشور را تا مرز ملّی کردن همه‌جانبهٔ نفت و انتخاب دکتر مصدّق به نخست‌وزیری پیش راند و هر دو امر را محقق کرد. قیام ۳۰ تیر ۱۳۳۰ نیز نقطهٔ عطفی در روند حمایت حزب تودهٔ ایران از دکتر مصدّق بود. اگر تا آن زمان حزب تودهٔ ایران به علّت سوءظنّی که نسبت به اطرافیان دکتر مصدّق داشت، نسبت به خود او نیز سیاست احتیاط‌آمیزی در پیش گرفته بود، ولی پس از ۳۰ تیر حزب، که پُرشمارترین حزب سیاسی آن زمان بود، از ثابت‌قدم‌ترین مدافعان دولت دکتر مصدّق در جنبش ملّی کشور بود. در واقعهٔ ۳۰ تیر حزب تودهٔ ایران از همهٔ هواداران خود خواست که در سراسر کشور به خیابان‌ها بیایند.

۹. کودتای ننگین دولت‌های آمریکا و بریتانیا برای شکست دادن جنبش ملّی شدن نفت و در هم کوبیدن حزب تودهٔ ایران سازمان‌دهی شد. سند منتشر شده توسط سازمان سیا به تاریخ ۱۰ سپتامبر ۱۹۵۳، مهم‌ترین وظیفهٔ دولت کودتا-زاهدی را در هم کوبیدن حزب تودهٔ ایران اعلام می‌کند. سند دیگر سازمان سیا از کیم روزولت به تاریخ ۲ اکتبر ۱۹۵۳ به دولت آمریکا گزارش می‌دهد که «شاه خواهان محاکمهٔ فوری مصدّق و محکومیت او به مرگ است و نگران است که توده‌ای‌ها و هواداران مصدّق کارزار گسترده‌ای را برای نجات جان مصدّق آغاز کنند.» این گزارش اضافه می‌کند که «شاه به‌شدّت نگران حملهٔ حزب توده در سی روز آینده است... »پس از کودتا، شمار کثیری از شریف‌ترین افسران و مبارزان توده‌ای که عشق به میهن و دفاع از حقوق زحمتکشان و محرومان تنها جُرمشان بود، سیامک‌ها، مبشری‌ها، کیوان‌ها، و وارطان‌ها، دستگیر، شکنجه، و اعدام شدند. کودتای ۲۸ مرداد لکهٔ ننگ بزرگی بر دامن امپریالیسم آمریکا و بریتانیا و نوکران داخلی آنها از جمله محمدرضا پهلوی، زاهدی، نصیری، و بختیار بود که راه پیشرفت دموکراتیک و ملّی میهن ما را این چنین سد کردند، حکومت قانون و جامعهٔ مدنی پویا را تحمّل نکردند، و با استقرار حکومتی دیکتاتوری منافع ملّی ایران را قربانی منافع استعمارگران کردند.

۱۰. دوران دشوار پس از سرکوب خونین کودتای ۲۸ مرداد ۱۳۲۲ تا انقلاب بهمن ۱۳۵۷ مصادف بود با تحولات مهمی که از آن جمله می‌توان به «رفورم‌های» رژیم کودتا و «اصلاحات ارضی»، قیام مردم در خرداد ۴۲، و پیدایش جنبش چریکی در میهن ما اشاره کرد. حزب تودهٔ ایران یگانه سازمان سیاسی کشور بود که ماهیت ارتجاعی «انقلاب سفید» رژیم کودتا و «رفورم ارضی» شاه را بَرمَلا کرد. مجلهٔ «دنیا»، اُرگان تئوریک-سیاسی کمیتهٔ مرکزی حزب تودهٔ ایران، شمارهٔ دوّم، تابستان ۱۳۴۱، در مطلبی با عنوان «تثبیت ارتجاعی یا تحوّل انقلابی» از جمله نوشت: «باید گفت که محتوای این مواعید و دعاوی اصلاحاتی به‌هیچ‌وجه آن نیست که در ساخت و نظام اجتماعی کنونی کشور ما تحولات بنیادی رخ دهد و قدرت حاکمه از چنگ نیروهای مطیع استعمار به دست نیروهای مخالف استعمار منتقل گردد، و فئودالیسم در میهن ما را ریشه کن کند، و اقتصادی مترقی و متحرک بنیاد گذارده شود... برعکس، هدف حفظ وضع موجود، یعنی حفظ رژیم دست‌نشاندهٔ استعمار، حفظ امتیازات طبقاتی ملاکان و سرمایه‌داران دلال، حفظ تسلّط دربار پهلوی، و ادامهٔ سیاست داخلی و خارجی ضدملّی است. محتوای واقعی مواعید و دعاوی «اصلاح‌طلبانه» عبارتست از برخی «رفورم‌های» نیم‌بند جزئی و فرعی برای نجات آن بقیه‌ای که عمده و اساسی است.»

۱۱. در سراسر دههٔ ۱۳۴۰، با وجود دشواری‌های سرکوب رژیم پلیسی شاه، مهاجرت توده‌ای‌ها و پراکندگی ناشی از آن، و انشقاق بزرگ در جنبش کارگری و کمونیستی جهان در پی رشد پدیدهٔ مائوئیسم، حزب تودهٔ ایران دمی از ادامهٔ مبارزه و پشتیبانی از جنبش ضد استبدادی میهن باز نایستاد. حمایت حزب از خیزش مردمی سال ۱۳۴۲ با وجود اینکه «محافل ارتجاعی کوشیدند در ایّام عزاداری از احساسات مذهبی عده‌ای سوءاستفاده کرده، و گروهی از افراد عقب‌افتاده و متعصّب را به اعمال و رفتاری جاهلانه، ضد ترقی و برخلاف انسانیت و حتّی شعارهایی علیه آزادی زنان در میان تظاهرات پخش نمایند...» همگامی با مبارزات مردم و خواست‌های اساسی آنها برای سرنگونی رژیم کودتا و باز شدن امکان برای تحولات بنیادین در کشور بود. (نگاه کنید به «مردم»، دورهٔ پنجم، شمارهٔ ۶۲، اوّل تیرماه ۱۳۴۲)

در همین دوران بود که حزب ما برای بازسازی سازمان‌های خود در کشور تلاش‌هایی را آغاز کرد. اعزام رفیق شهید حکمت‌جو و خاوری به ایران در سال ۱۳۴۳ از جمله این تلاش‌ها بود. متأسفانه به علّت برخی اشتباه‌های سازمانی، این اقدام به دستگیری این رفقا، ناپدید شدن رفقا رزمی و معصوم‌زاده، و شهادت رفیق حکمت‌جو در زندان در زیر شکنجه‌های دژخیمان حکومت پهلوی منتهی شد. امّا با وجود این ضربهٔ سنگین، و نیز دفاع دلیرانهٔ رفیق خاوری از حزب و حقانیت تاریخی آن در بیدادگاه شاه، این تلاش حزب جان تازه‌ای به مبارزهٔ نیروهای هوادار حزب در درون کشور داد. انتشار نشریهٔ «به سوی حزب» توسط رفیق قهرمان هوشنگ تیزابی، که مدّتی بعد در شکنجه‌گاه رژیم جان باخت، برگ زرّین دیگری است از تاریخ مبارزاتی حزب ما.

۱۲. آغاز دههٔ پنجاه شمسی مصادف با رشد جنبش‌های اعتراضی مردم بر ضد رژیم شاه و همچنین رشد جنبش چریکی بود که بر اساس آرمان‌های خلقی و شورانگیز رهایی ایران از چنگال حکومت استبدادی پا به عرصهٔ مبارزه گذاشته بود. به اعتقاد حزب ما، مشی چریکی بر پایهٔ نسخه‌برداری محض از جنبش‌های مشابه در کشورهای دیگر و شرایطی دیگر شکل گرفت و ناشی از درک نادرست از مرحلهٔ رشد و شرایط اجتماعی-اقتصادی کشور و توان و سطح سازمان‌یافتگی نیروهای اجتماعی میهن ما بود. این جنبش نیز متحمل ضربه‌هایی سنگین و به شهادت جوانان پرشوری شد که نام و یادشان در تاریخ مبارزاتی ایران ثبت است.

نشست کمیتهٔ مرکزی حزب تودهٔ ایران در تیرماه سال ۱۳۵۴با بررسی دقیق شرایط کشور و طرح شعار ضرورت سرنگونی رژیم شاه، مرحلهٔ تحولات کشور را مرحلهٔ ملّی و دموکراتیک ارزیابی کرد و همهٔ نیروهای ترقی‌خواه و آزادی‌خواه کشور را به مبارزهٔ متّحد با حکومت دیکتاتوری فرا خواند. تولد سازمان مخفی «نوید» به مسئولیت رفیق قهرمان رحمان هاتفی (حیدر مهرگان) آغاز مرحلهٔ تازه‌ای در تشدید مبارزات حزب ما بر ضد رژیم شاه بود. در پی شهادت قهرمانانهٔ رفیق تیزابی در ۷ تیرماه ۱۳۵۳، پیام کمیتهٔ مرکزی حزب به رفقای حزبی این بود که آیا «حاضرید این درفش خونین را که بر زمین افتاده، دوباره به اهتزاز درآورید؟» که رفقا پاسخ دادند: «این افتخار بزرگی است... بگذار پیکر غرقه در زخم و خون رفیق تیزابی از زیر خاک لبخند بزند...» و بدین گونه بود که رفقا

ادامه در صفحه ۱۲

ادامهٔ سند کمیتهٔ مرکزی حزب ...

انتشار «نوید» را در داخل کشور آغاز کردند.

۱۳. برخلاف همهٔ ادعاهای رژیم شاه دربارهٔ نابود شدن حزب تودهٔ ایران، توده‌ای‌ها توانستند نقش بسزایی در روشنگری افکار عمومی و بسیج توده‌ها بر ضد رژیم کودتا ایفا کنند. یورش وحشیانهٔ نیروهای سرکوبگر شاه و کشتار ۱۷ شهریورماه ۱۳۵۷، و در پی آن برقراری حکومت نظامی، جنبش مردمی را با چالشی جدّی روبرو کرد. نشریهٔ توده‌ای «نوید» در روز ۱۸ شهریور با این ارزیابی که به علّت برقراری حکومت نظامی در تهران و دیگر شهرهای ایران، تظاهرات وسیع خیابانی، که عمده وسیلهٔ مبارزهٔ مردم بود، دیگر تا مدّتی عملاً بسیار دشوار است، شعار «اعتصاب عمومی» را مطرح کرد و نوشت: «تنها یک راه باقی است؛ مؤثرترین راه: با اعتصاب عمومی سراسری، کودتای نظامی شاه علیه مردم را در هم شکنیم...» به گواهی اسناد، این شعارِ درست و به‌موقع توده‌ای‌ها و تحقق اعتصاب عمومی مردم، و به‌ویژه اعتصاب کارگران نفت، سرانجام کمر رژیم شاه را شکست و به سرنگونی رژیم سلطنتی و پیروزی انقلاب بهمن ۱۳۵۷ منجر شد.

۱۴. انقلاب بهمن سال ۱۳۵۷، انقلاب شکوهمند توده‌های جان به لب رسیده بر ضد حکومت کودتایی ضدمردمی و وابستهٔ شاه بود. این انقلاب با شعار آزادی، استقلال، و عدالت اجتماعی بساط سلطنت در ایران را جمع و یکی از مهم‌ترین پایگاه‌های امپریالیسم آمریکا در منطقه را سرنگون کرد. برخلاف ادعاهای سران رژیم ولایی، انقلاب ایران انقلابی ملّی و دموکراتیک بود و نیروهای مذهبی به رهبری آیت‌الله خمینی، در نبود سازمان‌های منسجم چپ و ملّی به خاطر سال‌های طولانی سرکوب خونین رژیم شاه بود که توانستند رهبری انقلاب را به دست بگیرند. اکثریت مردم و همهٔ نیروهای سیاسی سابقه‌دار، ترقی‌خواه، و آزادی‌خواه آن روز ایران، از جمله حزب تودهٔ ایران، سازمان چریک‌های فدایی خلق، سازمان مجاهدین خلق ایران، حزب دموکرات کردستان، نهضت آزادی، جبههٔ ملّی، و حزب ملّت ایران، به‌رغم تحلیل‌های متفاوتی که از تحولات کشور داشتند، آیت‌الله خمینی را صرفاً بر اساس قول طرد دیکتاتوری و استقرار آزادی و عدالت اجتماعی-اقتصادی به عنوان رهبر انقلاب پذیرفتند.

با وجود برخی کاستی‌ها در سیاست حزب ما پس از انقلاب، از جمله پذیرش ضمنی اصل «ولایت فقیه» در زمان رهبری شخص آیت‌الله خمینی، اصلی که همهٔ اصول دیگر قانون اساسی را عملاً تحت‌الشعاع قرار می‌داد و زمینه را برای استقرار دیکتاتوری فردی واپس‌گرا و ارتجاعی فراهم کرد، حزب ما از دیدگاه اصولی مخالف این اصل بود.

در نامهٔ سرگشادهٔ کمیتهٔ مرکزی وقت حزب دربارهٔ قانون اساسی و تدوین متمم آن به تاریخ ۳ آذرماه ۱۳۵۸، از جمله آمده است: «نگرانی ناشی از اصول مربوط به مبنای حاکمیت و اعمال آنست. تمرکز این همه قدرت و اختیار مستقیم و غیرمستقیم... به یک فرد تفیض گردد، زمینه فراهم نخواهد کرد که حاکمیت فردی جایگزین حاکمیت خلق گردد؟» (نگاه کنید به اسناد و اعلامیه‌های حزب تودهٔ ایران از شهریور ۱۳۵۷ تا پایان اسفندماه ۱۳۵۸- صفحهٔ ۲۶۲)

برخلاف تبلیغ دشمنان و مخالفان ما، حزب تودهٔ ایران در شرایط آن روز ایران سیاست مستقل و واحدی را با برداشت‌ها و ارزیابی‌های خود از آن شرایط به پیش برد. ادعای «وابستگی به رژیم آخوندی»، «حمایت بی‌چون‌وچرا» از ارتجاع و یغیره، با هیچ‌یک از واقعیت‌های تاریخی سی و هشت سال اخیر میهن ما همخوانی ندارد. حزب تودهٔ ایران در دشوارترین شرایط آن روز ایران، یعنی در فاصلهٔ سال‌های ۶۰ تا ۶۲ که روند سرکوب نیروهای دگراندیش با شتاب زیادی دنبال می‌شد، نه‌فقط از سرکوب‌ها حمایت نکرد، بلکه سرسختانه مخالف آن بود و افشاگری می‌کرد. حزب ما در مواضع کلیدی مانند پایان دادن به جنگ ایران و عراق و دفاع از حقوق کارگران و زحمتکشان نیز همواره مواضع مستقل و قاطعی را در مخالفت بی‌پرده با سیاست‌های رژیم اتخاذ کرد.

به عنوان نمونه، پس از پیروزی ایران در جبهه‌های جنگ جنوب و آزادسازی خرمشهر، و هنگامی که رهبری رژیم شعار نابخردانه و خانمان‌سوز «جنگ، جنگ، تا پیروزی» را سر داده بود، حزب تودهٔ ایران با قاطعیت به مخالفت با این سیاست پرداخت و آن را برای میهن ما فاجعه‌بار دانست. موسوی اردبیلی، رئیس وقت قوهٔ قضاییهٔ رژیم، در نماز جمعهٔ تهران از این موضع‌گیری قاطع حزب ما با عنوان «زهر ریختن» و «دشمنی »توده‌ای‌ها نام برد. در عرصه‌ای دیگر نیز می‌توان از مبارزات پُرشور حزب در دفاع از حقوق کارگران و زحمتکشان و مقابله با قانون کار ارتجاعی احمد توکلی، وزیر وقت کار رژیم، نمونه آورد. در شرایطی که اعضای حزب ما تحت پیگرد نیروهای سرکوبگر قرار گرفته بودند، حزب کار سازمان‌دهی کارگران و زحمتکشان برای مقابله با این قانون ارتجاعی و ضدکارگری را با شدّت و پیگیری به پیش برد و سرانجام طبقهٔ کارگر ایران توانست رژیم را به پس گرفتن قانون کار توکلی وادار سازد، و بدین ترتیب شکست سنگینی را به رژیم تحمیل کند.

۱۵. در پی خیانت روشن خمینی و اسلام‌گرایان حاکم به آرمان‌های آزادی‌خواهانه، استقلال‌جویانه، و عدالت‌طلبانهٔ توده‌های عظیم مردم که در انقلاب بهمن ۵۷ شرکت کرده و فداکاری‌های شگرفی از خود نشان داده بودند، باردیگر استبداد، و این بار با پوشش اسلام‌گرایی، در میهن ما استقرار یافت، و بار دیگر اقلیتی کوچک از بزرگ‌سرمایه‌داران- کلان‌سرمایه‌داری تجاری و سرمایه‌داری بوروکراتیک و رانت‌خوار نوین رشد یافته در درون دستگاه اداری- نظامی فاسد جدید- به غارت منافع و ثروت ده‌ها میلیون ایرانی مشغول شدند. انقلاب مردمی ایران نتوانست پس از پیروزی در مرحلهٔ سیاسی و سرنگون کردن رژیم شاه به مرحلهٔ نوسازی اجتماعی-اقتصادی فراروید، و در همان مرحله متوقف و سرانجام به شکست منتهی شد. کارنامهٔ حاکمیت انحصاری اسلام‌گرایان بر اهرم‌های قدرت، کارنامهٔ سیاهی از جنایت، بی‌عدالتی، ظلم، و تخریب اقتصادی-اجتماعی در مقیاس و گستره‌ای بی‌سابقه در میهن ماست. میلیون‌ها بیکار، ده‌ها میلیون انسان که زیر خط فقر به‌سختی زندگی می‌کنند، دولتی ورشکسته و با ده‌ها میلیارد دلار بدهی که حتّی حقوق کارمندان خود را نیز نمی‌تواند بدهد، ویرانی پایه‌های تولیدی کشور به‌جای ایجاد زیرساختار اقتصادی سالم و متکی به نیروی انسانی متخصص و تولید ملّی، فساد ساختاری گسترده در دستگاه حکومتی به‌جای نهادینه شدن حکومت قانون و عدالت، رواج خرافات و اندیشه‌های واپس‌گرایانه و ضد انسانی و تخریب فرهنگی جامعه، به‌ویژه در عرصهٔ حقوق زنان و کودکان، محدود شدن آزادی‌های دموکراتیک و فشار بر جوانان و دانشجویان و هنرمندان، رشد ناهنجاری‌های اجتماعی در ابعادی بی‌سابقه و آیندهٔ ناروشن میلیون‌ها جوان ایرانی، اجرای پروژه‌های زیانبار برای محیط‌زیست و بی‌توجهی به مسائل زیست‌محیطی مثل آب و جنگل‌ها، فقط بخشی از کارنامهٔ سیاه رژیم «ولایت فقیه» در میهن ماست.

۱۶. فاجعهٔ ملّی کشتار هزاران زندانیان سیاسی در تابستان سال ۶۷ به فرمان خمینی و دستیاری دیگر رهبران رژیم یکی از دهشتناک‌ترین جنایت‌های تاریخ معاصر میهن ماست. زنده‌یاد آیت‌الله منتظری در جلسه‌ای که اخیراً مدرک صوتی صحبت‌های آن به صورت گسترده‌ای در ایران و جهان انتشار یافت، اعدام‌های زندانیان سیاسی توسط رژیم حاکم را بزرگ‌ترین جنایتی می‌خواند که از اوّل انقلاب تا آن زمان در جمهوری‌اسلامی انجام شده، و خطاب به حاضران در آن جلسه، یعنی گروه مرگ اعزامی رژیم به زندان‌ها که عبارت بودند از حسین‌علی نیّری، حاکم شرع وقت؛ مرتضی اِشراقی، دادستان وقت؛ مصطفی پورمحمدی، نمایندهٔ وقت وزارت اطلاعات در زندان اوین؛ و ابراهیم رئیسی، معاون وقت دادستان کشور، می‌گوید: «می‌خواهم ۵۰ سال دیگر برای آقای خمینی قضاوت نکنند و بگویند آقای خمینی یک چهرهٔ خون‌ریز، سَفّاک و فَتّاک [گستاخ] بود، و به نظر من این بزرگ‌ترین جنایتی است که از اوّل انقلاب تا حالا در جمهوری اسلامی شده است و در تاریخ ما را محکوم می‌کنند... و شما را در آینده جزءِ جنایتکاران تاریخ می‌نویسند.» اعلامیهٔ کمیتهٔ مرکزی حزب تودهٔ ایران در شهریور ماه ۱۳۹۵ در این مورد می‌نویسد: «امروز پس از سپری شدن بیست‌وهشت سال از فاجعهٔ ملّی و نیز دیگر جنایت‌های پیش و پس از آن، هنوز ادامهٔ سیاست‌های سرکوب خشن و اعدام‌های دسته‌جمعی را از سوی رژیم ولایت فقیه شاهد هستیم. بدون مبارزه و تلاش مشترک، جلو تکرار چنین فاجعه‌هایی را نمی‌توان گرفت. کمیتهٔ مرکزی حزب ما در اعلامیه‌ای که در آذرماه ۱۳۶۷ با عنوان «کشتارِ جمعی زندانیانِ سیاسی، یک فاجعهٔ ملّی» منتشر کرد، ازجمله دربارهٔ چنین ضرورتی و در خطاب به نیروهای مترقی و دموکراتیک نوشت: «کمیتهٔ مرکزی حزب تودهٔ ایران و «نامهٔ مردم»، ارگان مرکزی حزب، در یک سال گذشته بارها و بارها دربارهٔ تدارکِ کشتارِ جمعی توده‌ای‌ها و دیگر مبارزان دربند هشدار دادند و از همهٔ آزادی‌خواهان و احزاب و سازمان‌های مترقی و آزادی‌خواه خواستند تا با اقدامِ متّحد و یکپارچهٔ خود نگذارند توطئهٔ خونینی که در شُرُف تکوین بود تحقق یابد. امروز باکمال تأسف باید بگوییم از

ادامه در صفحه ۱۳

ادامهٔ سند کمیتهٔ مرکزی حزب ...

جمله عدم دستیابی به زبانِ مشترک و اتحادِ عمل، محصول خونینی در برابر ما گذارده است. تفرقه و پراکنده‌کاری در مبارزه در راه آزادی‌های دموکراتیک، و در مرکزِ آن آزادیِ زندانیان سیاسی، جز به سود حکام واپس‌گرای جمهوری اسلامی نیست و دست آنها را برای ریختن خون‌های تازه باز می‌گذارد. باتوجه به این واقعیات، ما بار دیگر همهٔ نیروهای انقلابی و مترقی را به اتحاد عمل در مبارزه علیه رژیم جنایتکار جمهوری اسلامی فرامی‌خوانیم. این واقعیتِ سخت‌جان امروز همچنان در برابر ماست. هدف از تلاش در راه اتحادِ عمل همهٔ نیروهای ملّی، آزادی‌خواه، و دموکراتیک کشور، تدارک جنبش مردمی‌ای است که بتواند با طردِ رژیم ولایت فقیه راه را برای تحولات دموکراتیک اساسی و پایدار در میهن ما بگشاید. بدون این تلاشِ مشترک، رژیم ولایت فقیه و رهبری آن همچنان به سیاست‌های جنایتکارانه و ضدانسانی خود ادامه خواهند داد.»

۱۷. دوّم خرداد ۱۳۷۶ و انتخاب آقای محمد خاتمی به ریاست‌جمهوری نقطهٔ عطفی در مبارزات مردم ما بر ضد رژیم ولایت فقیه بود. حزب تودهٔ ایران ضمن حمایت اصولی از خواست‌های جنبش مردمی برای تحقق اصلاحات و حرکت به سمت استقرار دموکراسی و حکومتی متکی بر آرمان‌ها و خواست مردم، از همان ابتدا به‌روشنی اعلام کرد که برخلاف قول‌های داده شده از سوی آقای خاتمی و همفکران او، اعتقاد ندارد که می‌توان با حفظ چارچوب ساختارهای استبدادی، یعنی حاکمیت مطلق ولی فقیه بر امور، امر تحقق خواست‌های مردمی را به پیش بُرد. کمیتهٔ مرکزی حزب تودهٔ ایران در پنجم خرداد ۱۳۷۶ با استقبال از رأی تاریخی مردم در نفی نامزد اصلح ولی فقیه، یعنی ناطق نوری، اعلام کرد: «آنچه از هم‌اکنون روشن است، این حقیقت است که رهبری رژیم ولایت فقیه بر رغم خواست توده‌ها برای انجام تغییرات دموکراتیک، مصمّم است به سیاست‌های خود ادامه دهد و سدّ راه هرگونه تغییرات اساسی در سمت‌وسوی حرکت جامعهٔ ما باشد... امروز در مقابل امیدها و آرزوهای توده‌های میلیونی مردم، همان افراد و نهادهایی ایستاده‌اند که در ۱۸ سال گذشته با خیانت آشکار به آرمان‌های انقلاب بهمن- آزادی، استقلال، و عدالت اجتماعی- جامعهٔ ما را به لبهٔ پرتگاه کنونی سوق دادند و چنین شرایط دهشتناکی را به مردم ما تحمیل کردند...» حزب ما با ارزیابی اوضاع کشور، با ارزیابی مبارزهٔ طبقاتی جاری در درون جامعه، و با ارزیابی ترکیب ناهمگون و متزلزل نیروهای سیاسی‌ای که با عنوان اصلاح‌طلب بر گرد محمد خاتمی جمع شده بودند، همواره وظیفهٔ خود می‌دانست که ضمن هشدار دادن نسبت به اتکای غیرواقع‌بینانه به مذاکرات و بده‌بستان‌ها در بالا، توجه نیروهای سیاسی و اجتماعی کشور را به مسئلهٔ مهم اتکا به نیروی مردم و سازمان‌دهی مبارزهٔ توده‌ها در بطن جامعه جلب کند. حزب ما با پرهیز از انحراف به راست، یعنی غلتیدن به این نظر که با خاتمی و سیاست‌های اصلاح‌طلبان دولت می‌توان تغییرات بنیادی مورد نیاز مردم و جامعه را تحقق بخشید، و همچنین پرهیز از انحراف به چپ، یعنی انکار هرگونه سودمندی حوادث دوّم خرداد و روندی که در جامعه ما آغاز شده بود، توانست سیاست پیگیر و اصولی خود را در زمینهٔ آگاهی دادن به جنبش و تلاش در راه بسیج نیروهای ترقی‌خواه و آزادی‌خواه در درون کشور به پیش ببرد. حزب ما در اسناد چهارمین کنگرهٔ خود و هنگامی که موج دفاع از سیاست‌ها و روش اصلاح‌طلبان دولت و دفاع از سیاست مذاکره و سازش در بالا و به میدان نیاوردن توده‌های میلیونی برای ایجاد فشار بر ارتجاع حاکم دامن بخش وسیعی از نیروهای اپوزیسیون و ترقی‌خواه را گرفته بود، تأکید می‌کرد که: «در مرحلهٔ کنونی مردم با عمل خود راه رویارویی ممکن و قابل اجرا و بدون تنش‌های منجر شونده به درگیری‌های احتمالاً حادّ و مسلّحانه را برگزیده‌اند. مرحلهٔ بعد از این، مشارکت هرچه وسیع‌تر توده‌ای در مبارزه‌ای برای تحقق همان خواست‌ها و شعارهایی است که روح حرکت یکپارچهٔ مردم را در دوّم خرداد تشکیل می‌دهد. مهم این است که اجرای حتّی نسبی این خواست‌ها عملاً کمک به ایجاد مرحلهٔ گذار خواهد کرد...» مهم‌تر اینکه حزب ما برخلاف برخی نظرهای داده شده در مورد امکان استحالهٔ خودبه‌خودی و درونی رژیم ولایت فقیه و تبدیل شدن تدریجی آن به یک «حکومت مردم‌سالار» عمیقاً اعتقاد داشت که: «این امر به‌هیچ‌وجه به معنای استحالهٔ رژیم از درون نیست، زیرا استحاله، چشم امید به تغییرات تدریجی به دست نیروها و جناح‌های حکومتی دوخته است. آنچه ما در تحلیل خود از آن سخن می‌گوییم ویژگی مهم خود را دارد و آن پیدا شدن عنصر آگاهی توده‌ها طی تجربهٔ سالیان دراز ظلم و ستم و استبداد همین حاکمیت است. این عنصر در رویارویی مردم و حکومت به وجود آمده است و خود را تابع منافع و مصالح رژیم نمی‌بیند، زیرا در تعارض با آن به وجود آمده است و برای پیشبردِ کارش، از نیروهای حکومتی و پیرامونی آن نیز استفاده می‌کند.»

امروز پس از گذشت نزدیک به بیست سال از دوّم خرداد ۱۳۷۶، و برگزاری ده‌ها انتخابات گوناگون، از جمله انتخابات اخیر مجلس در اسفندماه ۱۳۹۴، دیگر روشن است که رژیم ولایت فقیه به‌خودی‌خود استحاله‌پذیر نیست و از مهندسی کردن یک انتخابات به انتخابات دیگر می‌رود و کوچک‌ترین تغییری در وضعیت دهشتناک مردم که در فقر و محرومیت فزاینده و فضای ترور و اختناق رژیم زندگی می‌کنند پدید نمی‌آید. افزون بر این، کودتای انتخاباتی سال ۱۳۸۸ و سرکوب خشن و کشتار شهروندان معترض و پایمال کردن رأی میلیون‌ها ایرانی، به زندان انداختن نامزدهای انتخاباتی که میلیون‌ها ایرانی به آنها رأی داده بودند، و تحمیل دولت عمیقاً فاسد و ضدمردمی احمدی‌نژاد، نشان داد که رژیم ولایت فقیه و رهبران مرتجع آن نه‌فقط اعتقادی به حقوق مردم ندارند، بلکه ادامهٔ حیات خود را با سرکوب خشن و خونین این حقوق گره زده‌اند. باید با مبارزهٔ همه‌جانبهٔ نظری-سیاسی به این سراب که در چارچوب حکومت اسلام‌گرایان ممکن است دولت و مجلسی مدافع حقوق مردم سررشتهٔ امور را به دست بگیرد، یک بار برای همیشه پایان داد.

۱۸. حزب ما بر لزومِ پیکار هم‌زمان در دو عرصهٔ آزادی‌های دموکراتیک و اقتصاد مردمی و عدالت‌محور، و تلفیق آنها با یکدیگر در مسیر جنبش مردمی تأکید دارد، زیرا در نبودِ هر یک از دو مقولهٔ عدالتِ اجتماعی-اقتصادی یا آزادی‌های دموکراتیک، هر دو از محتوا تهی خواهند شد. حزب ما، حزب مدافع منافع زحمتکشان و طبقهٔ کارگر ایران، وظیفهٔ خود می‌داند که هم‌زمان در این هر دو عرصه پیگیرانه مبارزه کند. استقلال ملّی جامعه‌ای که فارغ از عدالت اجتماعی-اقتصادی و آزادی‌های دموکراتیک باشد دستخوش و قربانیِ انواع و اقسام دست‌اندازی‌های اقتصادی، سیاسی، و نظامی قدرت‌های خارجی و امپریالیستی می‌شود. جبهه‌ای متّحد از نیروهای ترقی‌خواه و ضد استبداد برای طرد رژیم ولایی به اتکای توان تودهٔ مردم و فشار از پایین، عامل ذهنی عمده‌ای در تحقق آزادی‌های دموکراتیک و عدالت اجتماعی-اقتصادی است.

انترناسیونالیسم پرولتری و همبستگی جهانی طبقهٔ کارگر

۱۹. حزب تودهٔ ایران، حزب طبقهٔ کارگر ایران، از همان آغاز بنیان‌گذاری‌اش خود را بخشی از خانوادهٔ بزرگ حزب‌های کارگری و کمونیستی جهان دانسته و می‌داند و مبارزهٔ طبقهٔ کارگر و زحمتکشان ایران را بخش جدایی‌ناپذیری از مبارزهٔ جهانی برضد امپریالیسم و سرمایه‌داری جهانی و برای تحقق سوسیالیسم ارزیابی می‌کند. مبارزهٔ طبقهٔ کارگر جهان در صد سال گذشته و به‌ویژه در پیروزی انقلاب کبیر اکتبر در روسیه و پس از آن، منشأ تحولات شگرفی در جوامع بشری بوده است و امروزه بسیاری از حقوق اجتماعی که مردم در گوشه و کنار جهان از آن برخوردارند ثمرهٔ همین مبارزهٔ پیگیرانه بوده است. از تأمین حقوق صنفی و سیاسی کارگران و مبارزه برای برابری جنسیتی و پایان دادن به قوانین زن‌ستیزانه و واپسگرایانه، تا تحقق اصل آموزش و بهداشت و درمان رایگان برای توده‌ها، تأمین اجتماعی برای زحمتکشان، پایان دادن به استعمار خشن کشورها، حفظ صلح جهانی، و حفظ محیط‌زیست، همگی بخشی از هویت و سیمای چپ و مبارزات کمونیست‌ها و رزمندگان راه طبقهٔ کارگر در گوشه و کنار جهان بوده است، و حزب ما به عضویت خود در این خانوادهٔ بزرگ نیروهای مترقی جهان می‌بالد. نقش حزب ما در کارزارهای مهم جهانی طبقهٔ کارگر، در تلاش برای جلوگیری از جنگ و برای استقرار صلح، در مبارزه با نژادپرستی و آپارتاید و در مبارزه با امپریالیسم در گوشه و کنار جهان و به‌ویژه در منطقهٔ خاورمیانه، و تلاش‌های پیگیر آن برای افشای سیاست‌های نیروهای ارتجاعی، جای ویژه و پُراحترامی را برای حزب ما در این خانوادهٔ بزرگ ایجاد کرده است که ثمرهٔ تلاش و مبارزهٔ پیگیر توده‌ای‌ها در سراسر جهان است.

دربارهٔ وحدت حزب

۲۰. تاریخ هفتاد و پنج سالهٔ حزب تودهٔ ایران مانند هر نیروی رزمنده‌ای محشون از فراز و نشیب‌ها، و پیروزی‌ها و شکست‌هاست. آنچه از هفتاد و پنج سال پیش تا کنون تغییری نکرده است، تلاش نیروهای ارتجاعی رنگارنگ داخلی و امپریالیسم جهانی برای نابودی و ریشه‌کنی حزب تودهٔ ایران از

ادامه در صفحهٔ ۱۹

پیام های تبریک ده ها حزب کارگری و کمونیستی جهان به کمیتهٔ مرکزی حزب تودهٔ ایران

پیام فرقهٔ دموکرات آذربایجان به مناسبت هفتاد و پنجمین سالگرد تاسیس حزب تودهٔ ایران

رفقای گرامیِ کمیتهٔ مرکزی حزب تودهٔ ایران ، هفتاد و پنجمین سالگرد بنیان گذاری حزب را به شما و از طریق شما به همهٔ اعضاء و هواداران و دوستداران حزب تودهٔ ایران تبریک می گوئیم.

۷۵ سال قبل در روز ۱۰ مهرماه سال ۱۳۲۰ ، حزب تودهٔ ایران به مثابه فرزند شایستهٔ حزب کمونیست ایران ، حزب حیدرعمواوغلی ها و ارانی ها ، برای ادامهٔ راه آن حزب و با هدف تامین منافع کارگران و دهقانان و زحمتکشان و خلقهای ایران تاسیس گردید. حزب تودهٔ ایران با ارائهٔ برنامه های مبارزاتی مترقی و واقعبینانه برای منافع توده های کار و زحمت ، برای دستیابی به آزادی ها و حقوق دمکراتیک و برای مبارزه با فاشیسم هیتلری و تحکیم استقلال ایران ، به سازماندهی گردانهای مبارز در میان کارگران، دهقانان، زحمتکشان، دانشجویان، جوانان، زنان، روشنفکران و هنرمندان پرداخت ، و به این شکل ، بذری که حیدرعمواوغلی ها و ارانی ها در میان توده ها افشانده بودند بارور ساخت. حتی به گواهی صریح برخی از عناصر صادق در میان مخالفین طبقاتی حزب تودهٔ ایران، در میان جبههٔ ملی و نهضت آزادی، نظیر مهندس بازرگان و مهندس سحابی، حزب تودهٔ ایران یگانه حزب سیاسی فراگیر و پیگیر به معنای واقعی کلمه است که در تاریخ معاصر ایران به وجود آمده و با آگاهی رسانی و سازمانگری اقشار گوناگون توده ها ، اثرات شگرف و درازمدتی در تاریخ مبارزات مردم ایران بر جای گذارده است که تا کنون نیز باقی است. چنین است که ، هم رژیم سلطنتی و هم رژیم فقاهتی علیرغم اینکه به شدید ترین و خونین ترین شکلها ، این حزب را مورد سرکوب قرار داده و بارها و بارها انحلال و مرگ آن را اعلام کرده اند ، هر بار که با خیزش های اعتراضی وسیع اقشار گوناگون مردم مواجه می گردند ، آن را به دستهای مرموز توده ای ها نسبت می دهند.

حزب تودهٔ ایران در تمامی تاریخ پر فراز و نشیب زندگی مبارزاتی خود اثبات کرده است که علاوه بر مبارزه در راه تحقق آزادی ها و حقوق دمکراتیک و عدالت اجتماعی در مقیاس سراسر ایران ، همواره توجه ویژه ای به حقوق ملی خلقهای ساکن ایران و دیگر اقلیتهای ملی و مذهبی داشته است. مبارزه علیه تبعیض و ستم ملی برای تامین حقوق برابر همهٔ خلقها و اقلیتها و تامین حق تعیین سرنوشت در چارچوب ایران متحد ، همیشه بخشی از برنامهٔ سیاسی و تئوریک و فعالیت عملی حزب تودهٔ ایران را به خود اختصاص داده است. در نظر حزب تودهٔ ایران ، مبارزهٔ متحد برای اهداف سراسری و اهداف ملی و منطقه ای، بخشهای جدائی ناپذیری از مبارزهٔ تمامی خلقهای ساکن ایران در جهت تحقق حاکمیت آزادی، دمکراسی و عدالت اجتماعی در ایران است.

تاریخ مبارزهٔ خلق آذربایجان نیز در دورهٔ جنبش ۲۱ آذر نشان می دهد که حزب تودهٔ ایران نه تنها با قاطعیت و پیگیری از مبارزهٔ به حق خلق آذربایجان ، فرقهٔ دمکرات آذربایجان و حکومت ملی و خودمختار آذربایجان دفاع کرده ، بلکه عملا و به اشکال مختلف در آن مشارکت نموده است. پیوستن ده ها هزار کادر توده ای سازمان ایالتی حزب در آذربایجان به فرقهٔ دمکرات آذربایجان ، گسیل بسیاری از افسران توده ای از طرف حزب تودهٔ ایران به آذربایجانِ خودمختار برای آموزش نظامی و سازماندهی دفاع مسلحانه در برابر تعرضات گروه های مسلح خان ها و فئودالهای مرتجع و مزدوران مسلح دولت مرکزی ، دفاع جانانهٔ فراکسیون نمایندگان توده ای در مجلس شورای ملی از اعتراضات اهالی آذربایجان و جنبش ۲۱ آذر و بسیاری موارد مشابه ، دلایل تاریخی انکارناپذیرِ مشارکت حزب تودهٔ ایران در جنبش ۲۱ آذر و مبارزات فرقهٔ دمکرات آذربایجان برای کسب خودمختاری ملی و حفظ و تحکیم آن بود که نهایتا به اتحاد عملِ تاریخی این دو حزب منجر گردید.

رفقای گرامی!

بار دیگر هفتاد و پنجمین سالگرد بنیان گذاری حزب تودهٔ ایران را به شما و اعضاء و هواداران حزب تبریک می گوئیم ، و در ادامهٔ مبارزهٔ دشوار و ایثارگرانهٔ شما برای بهبود زندگی خلقهای ایران ، صمیمانه برایتان آرزوی موفقیت می کنیم.

– جاوید باد خاطرهٔ شهدای قهرمان حزب تودهٔ ایران و جنبشهای ترقی خواهانهٔ کشورمان !

– برقرار باد اتحاد همهٔ احزاب مترقی و خلقهای ایران برای تحقق حاکمیتِ استقلال ، آزادی ، دمکراسی و عدالت اجتماعی در ایران !

کمیتهٔ مرکزی فرقهٔ دمکرات آذربایجان
مهر ماه ۱۳۹۵

پیام حزب کمونیست فدراسیون روسیه به کمیتهٔ مرکزی حزب تودهٔ ایران

رفقای گرامی،

هیئت رئیسهٔ کمیتهٔ مرکزی حزب کمونیست فدراسیون روسیه ۷۵مین سالگرد بنیادگذاری حزب تودهٔ ایران را که نخستین سازمان فراگیر توده‌یی در تاریخ کشورتان است، به گرمی به شما شادباش می‌گوید.

در این دورهٔ دشوار، به‌رغم پیگردها و سرکوب‌های حکومت، حزب شما به پیکار برای تحقق حقوق طبقهٔ کارگر، و برای دستیابی به صلح و سوسیالیسم همچنان ادامه می‌دهد.

در اوضاع و احوال کنونی، همبستگی و حمایت برای کمونیست‌های همهٔ کشورها اهمیت ویژه‌ای دارد. ما نیز همراه با حزب‌های کمونیست و کارگری کشورهای دیگر آمادهٔ پیشبُرد هدف‌های مشترکمان، و مبارزه در راه تحقق آرمان‌های مشترکمان و استقرار سوسیالیسم هستیم.

ما تردیدی نداریم که به‌رغم همهٔ دشواری‌ها، حزب شما به راه خود ادامه خواهد داد، صفوف خود را تقویت خواهد کرد، و قدرت و نفوذ بیشتری در جامعه به دست خواهد آورد.

ما برای شما استواری انقلابی، قاطعیت، و خوش‌بینی در پیکار در راه حقوق کارگران آرزومندیم.

با درودهای برادرانه،
هیئت رئیسهٔ کمیتهٔ مرکزی

پیام حزب کمونیست برزیل به کمیتهٔ مرکزی حزب تودهٔ ایران

رفقای گرامی،

حزب کمونیست برزیل ۷۵مین سالگرد بنیادگذاری حزب توده ایران، حزب کمونیست‌های ایران، را به کمونیست‌های ایرانی به‌گرمی شادباش می‌گوید.

حزب تودهٔ ایران، خَلَف برحق و ادامهٔ دهندهٔ راه حزب کمونیست ایران است که ۹۵ سال پیش تأسیس شد و فعالیتش در سال ۱۳۱۰ توسط حکومت سلطنتی وقت ممنوع اعلام شد. کمونیست‌های برزیل این سالگرد را فرصت مغتنم دیگری در تأیید هویّت و حقانیت حزب تودهٔ ایران، تحکیم صفوف آن حزب، و تعمیق پیوندهای آن با زحمتکشان و مردم ایران می‌دانند.

۷۵مین سالگرد بنیادگذاری حزب شما هم‌زمان شده است با اوضاع بحرانی منطقهٔ خاورمیانه و وخیم‌تر شدن بحران‌های اجتماعی و سیاسی در این منطقه در نتیجهٔ سیاست‌های جنگ‌طلبانه و مداخله‌گرانهٔ امپریالیسم آمریکا و متحدان آن، صهیونیست‌های اسرائیلی، و رژیم‌های ارتجاعی، که به جنگ‌های تجاوزکارانه، ویرانی کشورها، و تروریسم منجر شده است. در چنین وضعیتی، نقش حزب‌های کمونیست و نیروهای انقلابی و ضدامپریالیستی در امر اتحاد و مبارزه با دشمن مشترک مردم سراسر جهان اهمیت زیادی پیدا می‌کند. ما

ادامه در صفحه ۱۵

ادامهٔ پیام های تبریک ده ها حزب ...

ضمن تقدیم درودهای گرم خود به شما، از کمونیست‌های ایران به خاطر ابراز همبستگی با حزب ما و مردم برزیل سپاسگزاری می‌کنیم. این همبستگی، به ما در مبارزه‌مان با کودتای اخیر در برزیل و در برابر حکومت غاصبی که دیلما روسِف را از مقام ریاست‌جمهوری برکنار کرد، روحیه می‌بخشد. کودتا در برزیل در لحظه‌های تاریخی حسّاسی در آمریکای لاتین رخ داد. این منطقه اکنون هدف ضدحملهٔ تعرّضی الیگارش‌های (ثروتمندان و قدرتمندان) کشورهای منطقه در همدستی با امپریالیسم آمریکا قرار گرفته است. ما اعتقاد داریم که فعالیت قهرمانانهٔ کمونیست‌های ایرانی در سراسر تاریخ آنها، سرمشق و الهام‌بخش مبارزات جاری همهٔ ماست.

فرخنده باد ۷۵مین سالگرد تأسیس حزب تودهٔ ایران!

زنده باد انترناسیونالیسم پرولتری!

با درودهای کمونیستی،

خوزه رینالدو کاروالهو، دبیر بخش بین‌المللی کمیتهٔ مرکزی

پیام حزب کمونیست پرتغال به کمیتهٔ مرکزی حزب تودهٔ ایران

حزب کمونیست پرتغال به مناسبت ۷۵مین سالگرد بنیادگذاری حزب تودهٔ ایران، وارث سنّت‌های مبارزه و پیکار حزب کمونیست ایران که ۹۵ سال پیش تأسیس شد، درودهای گرم خود را به شما و به کمونیست‌های ایران تقدیم می‌کند.

۷۵مین سالگرد بنیادگذاری حزب شما مصادف با یکی از خطرناک‌ترین لحظه‌ها در تاریخ نوع بشر است. بحران عمیق نظام سرمایه‌داری با دگرگونی‌های مهمی در توازن قدرت‌های اقتصادی جهان همراه است که برآمد آن را در کاهش نسبی قدرت‌های امپریالیستی کهنه و ظهور قدرت‌های اقتصادی نوین و مهم در دیگر نقاط دنیا می‌توان دید. پاسخ امپریالیسم به وضع تازه، اعمال زور و جنگ، تشدید استثمار کارگران، و سلطه بر ملّت‌هاست. سرشت بربرمنشانه، ویرانگر، استثمارگر، و تجاوزکارانهٔ امپریالیسم را امروزه می‌توان در سراسر جهان، و به حادترین صورت در خاورمیانه دید. بی‌رحمانه‌ترین نمونه‌های میراث ویرانی و مرگ ناشی از دهه‌ها جنگ‌های تجاوزکارانهٔ امپریالیستی علیه کشورها و ملّت‌ها در سراسر جهان را به‌ویژه می‌توان در عراق، لیبی، سوریه، و یمن دید که به دست امپریالیسم و با مشارکت و همکاری فعال قدرت‌های بزرگ اتحادیهٔ اروپا و متحدان ارتجاعی آنها در منطقه پدید آمده است. سیاست‌های جنگ‌طلبانه و تجاوزگرانه، روی دیگر سکهٔ سیاست‌هایی است که در سراسر جهان و از جمله در خود کشورهای امپریالیستی دنبال می‌شود و شامل تشدید بی‌رحمانهٔ استثمار کارگران، از میان بردن دستاوردهای اجتماعی و سیاسی آنها، و حفظ و ادامهٔ سلطهٔ ویرانگر سرمایهٔ مالی کلان بر کارگران و ملّت‌های جهان است. افزایش تجاوزگری امپریالیسم، که هدف نهایی‌اش جلوگیری از ظهور و قدرت‌گیری رقیبان و حریفان اقتصادی تازه است، اکنون بیش از پیش و آشکارتر از همیشه روسیه و چین را هدف قرار داده است. کشور شما نیز یکی از هدف‌های همیشگی نظام امپریالیستی است که در پی سلطه بر جهان و ادامهٔ استثمار است. قدرت‌های امپریالیستی فقط حاضر به پذیرش رابطهٔ ارباب-و-نوکری و فرمانبرداری با کشورهای دیگر جهان هستند. خطر دائمی تجاوز آشکار به استقلال و یکپارچگی ملّی ایران را نمی‌توان دست‌کم گرفت. اکنون خطر واقعی مقابلهٔ نظامی در مقیاس گسترده، و حتّی برخورد نظامی آشکار میان بزرگ‌ترین قدرت‌های هسته‌یی جهان وجود دارد. به همین دلیل، بسیج طبقهٔ کارگر و گسترده‌ترین بخش‌های جامعه و ایجاد جبههٔ پیکار سیاسی و اجتماعی گسترده، ضرورتی عاجل است تا بتوان شتاب کنونی به سوی فاجعه‌ای جهانی در ابعادی عظیم را متوقف کرد.

حزب کمونیست پرتغال با سنّت‌های مبارزاتی قهرمانانه و میراث تاریخی حزب تودهٔ ایران به‌خوبی آشناست. ما همچنین از شرایط دشواری که حزب شما در مبارزه‌اش با آن روبروست آگاهیم. حزب شما که رژیم ایران آن را ممنوع و سرکوب کرده است، در مبارزه‌اش در راه حقوق اجتماعی، اقتصادی، و سیاسی کارگران و ملّت ایران با سرکوب روزانهٔ خشنی روبروست. حزب کمونیست پرتغال همبستگی خود را با کمونیست‌ها،

کارگران، و مردم ایران در مبارزه‌شان در راه تحقق دموکراسی، حقوق اجتماعی و اقتصادی و سیاسی، و صلح در منطقه و جهان اعلام می‌کند.

ما اطمینان داریم که ۷۵مین سالگرد بنیادگذاری حزب شما فرصت دیگری در راه پیشبُرد مبارزهٔ شجاعانهٔ حزب توده ایران، مبارزهٔ طبقهٔ کارگر ایران، و مبارزهٔ زحمتکشان و مردم ایران خواهد بود که راه را برای رسیدن به ایرانی دموکراتیک، جهانی صلح‌آمیز، و عدالت اجتماعی و پیشرفت باز می‌کند.

کمیتهٔ مرکزی حزب کمونیست پرتغال

لیسبون، ۳۰ سپتامبر ۲۰۱۶

پیام کمیتهٔ مرکزی حزب کمونیست اوکراین

به کمیتهٔ مرکزی و همهٔ اعضای حزب تودهٔ ایران:

رفقای گرامی،

از طرف کمیتهٔ مرکزی حزب کمونیست اوکراین، ۷۵مین سالگرد بنیادگذاری حزب تودهٔ ایران، حزب پیکار در راه رهایی زحمتکشان ایران، حزب مبارزه در راه صلح و سوسیالیسم، و حزب مدافع آزادی و دموکراسی در ایران را به شما صمیمانه شادباش میگوییم.

ما کمونیستهای اوکراین از حزب تودهٔ ایران به علّت موضع اصولی اش دربارهٔ اوکراین بسیار سپاسگزاریم. حزب شما جزو نخستین حزبهای سیاسی بود که در اسفند ۹۲ کودتای مسلحانه در اوکراین و مداخلهٔ آشکار قدرتهای امپریالیستی در امور داخلی اوکراین را محکوم کرد، و مخالفت خود را با سرکوب سیاسی و ترور کمونیستها و اعضای خانوادههایشان توسط رژیم کودتا و دارودستههای نو-نازی، و نیز ممنوع کردن

حزب کمونیست اوکراین و اشاعهٔ ایدئولوژی فاشیستی ابراز کرد. کمونیستهای اوکراین همبستگی خود را با حزب تودهٔ ایران، و پشتیبانی تمام و کمال خود را از جنبش مردم ایران برای دستیابی به آزادی و عدالت اعلام میکنند. ما جامعهٔ جهانی مترقی را فرامیخوانیم که از رهبری ایران بخواهد که به همهٔ شکلهای اذیت و آزار و سرکوب سیاسی و قضایی کمونیستها پایان دهد.

ما برای رهبری حزب تودهٔ ایران و همهٔ کمونیستهای ایران پایداری، شهامت، هماهنگی و درک متقابل، قاطعیت و استواری سیاسی در تصمیمگیری های سیاسی، موفقیت در مبارزه با وحشیگری سرمایه داری، با استثمار انسان از انسان، با جهانی سازی و تروریسم، و با احیای فاشیسم، و موفقیت در مبارزه در راه حفظ صلح و دستیابی به دموکراسی واقعی و سوسیالیسم آرزو داریم.

برای همهٔ شما کامیابی، امیدواری و خوشبینی، و پیروزی ها و دستاوردهای تازه به سود زحمتکشان ایران آرزومندیم.

زنده باد حزب تودهٔ ایران!

زنده باد دوستی انترناسیونالیستی میان حزب تودهٔ ایران و حزب کمونیست اوکراین! کارگران جهان متحد شوید!

دبیر اول حزب کمونیست اوکراین، پترو سیمونکو

ادامه در صفحه ۱۶

ادامهٔ پیام های تبریک ده ها حزب ...

پیام همبستگی حزب مردم فلسطین به مناسبت ۷۵مین سالگرد بنیان‌گذاری حزب توده ایران

رفقای گرامی رهبری حزب توده ایران

با سلام‌های رفیقانه،
اجازه بدهید که به نمایندگی از اعضا و رهبری "حزب مردم فلسطین" درودها و تبریک‌های مبارزه‌جویانه خود را به مناسبت هفتاد و پنج سال مبارزه‌تان در راه صلح، دموکراسی، حقوق بشر و عدالت اجتماعی در ایران به شما و از طریق شما به تمام اعضا، حامیان و دوستان حزب‌تان تقدیم دارم.
ما امیدواریم و بر این باوریم که روابط مبارزه‌جویانه بسیار عالی بین دو حزب ما که در خدمت مصالح عالیه ملت‌های ما می‌باشد، ادامه خواهد یافت. حزب توده ایران همواره طرفدار مبارزه عادلانه مردم ما برای حقوق مشروع خود، پایان دادن به اشغال، حق تعیین سرنوشت خود و ایجاد یک کشور مستقل در درون مرزهای قبل از ۴ ژوئن ۱۹۶۷ و با بیت‌المقدس شرقی به عنوان پایتخت آن، و حل مسئله پناهندگان فلسطینی بر اساس قطعنامه "۱۹۴" سازمان ملل، بوده است. ما خواهان بهترین‌ها برای حزب توده ایران و مردم مهربان و دوست داشتنی ایران هستیم.
بسام صالحی،دبیر کل
حزب مردم فلسطین، رام الله ، اول اکتبر ۲۰۱۶

پیام شادباش حزب کمونیست کردستان -عراق

به کمیته مرکزی حزب توده ایران

رفقای گرامی، هفتاد و پنجمین سالگرد بنیانگذاری حزب توده ایران را به رهبری و تمام اعضای حزبتان شادباش می گوئیم و بار دیگر همبستگی قلبی خود را با شما تجدید می کنیم. همچنین به تاریخ حزب توده ایران که همواره برای برقراری اتحاد میان کارگران و خلق های ایران برای دستیابی به بهروزی و آرمان هایشان کوشیده است، با نگاهی ستایش آمیز می نگریم، حزبی که در لحظه های مهم تاریخی در کشورتان نقشی قاطع داشته است و در همان حال توانسته است در برابر شرایط گوناگون سرکوب و ستمگری سیاسی، مانند دوران دشوار کنونی فعالیت مخفی استوار باقی بماند. ما نیک می دانیم که مبارزه کمونیست ها، سوسیالیست ها و عدالتخواهان در منطقه خاورمیانه و بویژه کشورهایی که اسلامگرایی سیاسی بر آن ها حاکم می باشد چه اندازه دشوار و سخت است. در پایان موفقیت حزبتان را در جهت رسیدن به آرزوهای انسانی تان، آزادی، صلح و عدالت اجتماعی آرزومندیم.
دفتر روابط بین الملل
حزب کمونیست کردستان- عراق

پیام حزب کمونیست هند به کمیتهٔ مرکزی حزب تودهٔ ایران

رفقای گرامی،
درودهای برادرانه و گرم شورای ملّی حزب کمونیست هند به مناسبت ۷۵مین سالگرد بنیادگذاری حزب تودهٔ ایران را از ما بپذیرید. بنیادگذاری حزب تودهٔ ایران رخداد مهمی در تاریخ جنبش بین‌المللی کمونیستی و کارگری بود. حزب تودهٔ ایران که وارث و ادامه دهندهٔ راه حزب کمونیست ایران است، نقشی محوری در سازمان‌دهی طبقهٔ کارگر و دیگر قشرهای محروم جامعه در مبارزه با رژیم‌های گوناگون سلطنتی و دیکتاتوری ایفا کرده است. جان‌فشانی‌های حزب تودهٔ ایران از همان آغاز فعالیتش برگ زرّینی در تاریخ جنبش کمونیستی و دموکراتیک جهان است. به علّت نقشه‌ها و دسیسه‌های قدرت‌های امپریالیستی، اوضاع جهان پیوسته وخیم‌تر می‌شود. اوضاع در خاورمیانه همچنان بسیار حسّاس و خطرناک، و آمادهٔ انفجار است. به علّت وجود چنین وضعیتی در همسایگی ایران، نقش حزب تودهٔ ایران از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است.
حزب کمونیست هند از دشواری‌های کنونی بر سر راه فعالیت و پیکار حزب تودهٔ ایران با هدف دستیابی به صلح، دموکراسی، و پیشرفت اجتماعی در ایران، آن هم با وجود سرکوب هواداران حزب تودهٔ ایران توسط رژیم کنونی، کاملاً آگاه است. حزب ما ضمن آنکه به حمایت از وحدت و یکپارچگی ایران و مخالفت با هرگونه مداخلهٔ امپریالیستی در ایران ادامه می‌دهد، همچنان بر پشتیبانی از حزب تودهٔ ایران و همبستگی خود با آن حزب و فعالیت‌هایش تأکید می‌کند. به مناسبت این سالگرد فرخنده، بار دیگر بر حمایت خود از مبارزات شما برای ایرانی دموکراتیک و مسالمت‌آمیز تأکید می‌کنیم.
با درودهای انقلابی،
کمیتهٔ اجرایی ملّی حزب کمونیست هند

پیام حزب کمونیست آلمان به مناسبت ۷۵مین سالگرد بنیادگذاری حزب تودهٔ ایران

رفقای گرامی،
کمیتهٔ مرکزی و همهٔ اعضای حزب کمونیست آلمان بسیار خوشوقت‌اند که درودهای برادرانهٔ خود را به مناسب ۷۵مین سالگرد بنیادگذاری حزب تودهٔ ایران به شما تقدیم می‌کنند. بی‌تردید شما می‌توانید به داشتن تاریخی طولانی‌تر از این به خود ببالید که با ایجاد حزب کمونیست ایران در ۹۵ سال پیش آغاز شد.
حزب شما در طول تاریخ حیاتش با شرایط بسیار دشوار سرکوب مداوم روبرو بوده است. به دنبال مبارزات ضدامپریالیستی شما با دیکتاتوری شاه، انقلاب ایران به قدرت گرفتن نیروهای اسلامی قرون‌وسطایی منتهی شد که رژیمی دین‌سالار را به وجود آوردند. جمع بزرگی از اعضای حزب شما به علت سرکوب و ممنوعیت فعالیت حزب شما در دههٔ ۱۳۶۰ مجبور به ترک کشور شدند. بسیاری از آنها به جمهوری فدرال آلمان آمدند. همین مهاجرت مایهٔ ایجاد روابط نزدیک میان حزب تودهٔ ایران و حزب کمونیست آلمان شد که تا امروز نیز ادامه دارد. شما همیشه در کنگره‌ها و جشنواره‌های ما شرکت می‌کنید، همان‌طور که سه ماه پیش در جشنوارهٔ اخیر نشریهٔ ما "عصر ما" شرکت کردید. شما همیشه می‌توانید به همبستگی ما اتکا کنید. ما قاطعانه خواستار آزادی همهٔ زندانیان سیاسی از زندان‌های ایران هستیم.
در پی از میان رفتن جمهوری آلمان دموکراتیک، اکنون آلمان نقش امپریالیستی بارزتری را به عهده گرفته است. اتحادیهٔ اروپا اکنون زیر رهبری اقتصادی و سیاسی امپریالیسم آلمان قرار دارد. امروزه هیچ جنگی در خاورمیانه را نمی‌بینید که دولت آلمان در آن حضور نداشته باشد، یا از آن پشتیبانی نظامی یا سیاسی یا تدارکاتی نکند. ما با شما هم‌عقیده‌ایم که منطقهٔ خاورمیانه واقعاً خطرناک‌ترین فصل تاریخش را از سر می‌گذراند. نیروهای امپریالیستی می‌خواهند طرح "خاورمیانهٔ جدید" خودشان را اجرا کنند، و تلاش دارند که ایران، عراق، و سوریه را تقسیم و نابود کنند، و دولت‌های تازه‌ای زیر کنترل خود به وجود آورند. نیروهای امپریالیستی صرف‌نظر از اینکه عربستان سعودی، ترکیه، و سلطان‌نشین‌های خلیج فارس از نیروهایی مثل "دولت اسلامی" [داعش] حمایت می‌کنند، با این کشورها همکاری می‌کنند. ما نیز با تحلیل شما در مورد خطر جنگ میان ایران و عربستان سعودی در آینده موافقیم. این دو کشور برای اینکه قدرت برتر در منطقه باشند، اکنون از راه‌هایی مثل پشتیبانی از نیروهای مختلف در جنگ‌های جاری در یمن و سوریه، با یکدیگر در کشاکش‌اند. نخستین وظیفهٔ ما دفاع از یکپارچگی سوریه و عراق به عنوان کشورهای واحد است.از سوی دیگر، آلمان از دولت دست‌راستی اوکراین حمایت می‌کند که در کودتای دو سال پیش قدرت را به دست گرفت. سیاست‌های تهاجمی آلمان نسبت به فدراسیون روسیه نشان دهندهٔ تمایل و علاقهٔ آلمان به این است که بار دیگر می‌خواهد بازیگری بزرگ در امور بین‌المللی باشد. حزب ما در کنگرهٔ بیست‌ویکم خودش در پاییز سال گذشته، این نقش تازهٔ امپریالیسم آلمان را تحلیل کرد. ما در جنبش صلح و ضدنظامیگری شرکت فعال داریم و هدف ما این است که جلو تلاش برای راه انداختن جنگ‌های بیشتر را بگیریم، و سیاست‌های تهاجمی و تجاوزکارانهٔ امپریالیسم آلمان و آمریکا را که به دنبال نفت و دیگر منابع طبیعی، و نفوذ بیشتر در دیگر منطقه‌های دنیا هستند، متوقف کنیم. به این ترتیب روشن است که ما، اگرچه در شرایطی متفاوت و در منطقه‌هایی متفاوت، دشمنان یکسان و مشترکی داریم؛ سرمایه‌داری مسلّط در مرحلهٔ امپریالیستی‌اش، دشمن نوع بشر است. بار دیگر بر همبستگی خود با حزب شما تأکید می‌کنیم و خواهان تحکیم و تقویت همکاری‌های نزدیک بین دو حزب هستیم.
زنده باد حزب تودهٔ ایران!
با گرم‌ترین درودهای کمونیستی،
پاتریک کوییله، صدر
گونتر پُل، دبیر بخش بین‌المللی

ادامه در صفحه ۱۷

ادامهٔ پیام های تبریک ده ها حزب ...

پیام تبریک حزب کمونیست ترکیه

حزب کمونیست ترکیه ۷۵مین سالگرد بنیادگذاری حزب تودهٔ ایران را شادباش می‌گوید. حزب تودهٔ ایران، میراث‌دار جنبش کمونیستی ایران، در تاریخ خود همواره با سرکوب و کشتار روبرو بوده است؛ نخست در رژیم شاه و پس از آن در حکومت اسلامی، که هر دو منافع طبقهٔ سرمایه‌داری را نمایندگی می‌کنند.

امروزه منطقهٔ خاورمیانه بین سیاست‌های امپریالیستی از یک سو و اسلام‌گرایانه از سوی دیگر در منگنه قرار گرفته است. جنگ سوریه و تهدیدهای صورت گرفته علیه ایران نشان از اوج‌گیری خطرناک دخالت‌های نظامی دارد که ملّت‌های خاورمیانه را به تسلیم و زانو زدن در برابر نیروهای امپریالیستی یا تجزیهٔ کشورهایشان بر اساس گروه‌های فرقه‌یی و قومی مجبور می‌کند. مردم ایران که مورد اذیت و آزار و سرکوب یک رژیم دین‌سالار قرار داشته‌اند اکنون با سیاست‌های دوگانه و مزوّرانهٔ امپریالیسم آمریکا روبرویند که به امید همدستی و همکاری اسلامگرایان بنیادگرا با سیاست‌های امپریالیستی، از فشار بر دولت ایران کاسته است. از سوی دیگر، امیدواری به تشکیل ائتلافی ضدآمریکایی توسط رژیم‌های استثمارگر به منظور آوردن صلح به خاورمیانه، خیالی واهی بیش نیست و در اساس غیرممکن است.

کمونیست‌های ترکیه نیز برای غلبه بر معضل مشابهی مبارزه می‌کنند که پس از کودتای نظامی سه ماه پیش ملّت ترکیه با آن مواجه شده‌اند: یا بازگشت به سرکوب استبدادی دولت اسلامگرای حزب عدالت و توسعه به نام "دموکراسی"، یا رضایت دادن به انتقادهایی که به نام "آزادی"، امّا به پشتیبانی و تحریک امپریالیسم، از دولت کنونی می‌شود. حزب کمونیست ترکیه اعتقاد راسخ دارد که بدون مبارزهٔ طبقهٔ کارگر برای انقلاب سوسیالیستی، مقابله با فاشیسم اسلامی و مداخله‌های امپریالیستی و متوقف کردن آن امکان‌پذیر نیست. مقاومت اجتماعی فزاینده در برابر اسلامی کردن آموزش در ترکیه بر اثر فعالیت "جنبش روشنگری" با حمایت حزب کمونیست ترکیه تقویت شده است. همچنین، در حال حاضر مبارزهٔ سازمان‌یافتهٔ طبقهٔ کارگر برای افشای نقش دولت در طرفداری از سرمایه‌داری در جریان است. کمونیست‌ها و دیگر نیروهای ترقی‌خواه خواهان برکناری همهٔ مقام‌های دولتی که از جهادی‌های مسلح در سوریه حمایت کرده‌اند؛ خواهان برخورد با همهٔ دارودسته‌های مذهبی فرقه‌گرا؛ و خواهان لغو همهٔ توافق‌های امپریالیستی با آمریکا، "ناتو"، و اتحادیهٔ اروپا هستند. ما کمونیست‌های ترکیه به مناسبت ۷۵ سال مبارزهٔ رفقای ایرانی‌مان در راه رهایی کشور از بنیادگرایی اسلامی و تهدیدهای امپریالیستی درودهای خود را تقدیم شما می‌کنیم و بر اهمیت مبارزهٔ مشترک دو ملّت همسایه با امپریالیسم تأکید می‌کنیم.

کمیتهٔ مرکزی حزب کمونیست ترکیه

پیام حزب کمونیست سودان

رفقای گرامی کمیتهٔ مرکزی حزب تودهٔ ایران،

به‌مناسبتِ هفتادوپنجمین سالگردِ حزب کمونیست، متهور و قهرمانِ شما که مدافع راستینِ حقوق طبقهٔ کارگر ایران است، و نیز از همان آغاز حیاتش قهرمانانه برای آزادی، دموکراسی، عدالت اجتماعی و برابری مبارزه کرده است، سلام برادرانه و تبریک‌های کمونیستی خود را تقدیم می‌داریم. حزب کمونیست سودان، به‌طور هم‌زمان، مقاومت شجاعانه شما در برابر سیاست‌های سرکوبگرانه حکومت تئوکراتیک در ایران و همچنین مبارزه‌تان در یافتن جایگزینی برای رژیم حاکم و به‌منظور استقرار دولتی سکولار و دموکراتیک را تحسین می‌کند.

همبستگیِ برادرانه و پشتیبانی کمونیستی و رابطه محکم میان دو حزب‌مان، همواره در خدمت ادامه و گسترش مبارزه در راه دموکراسی، آزادی و برابری و همچنین در جهت غلبه بر اتحاد بین مرتجعان محلی و امپریالیسم بوده است. حزب کمونیست سودان از همبستگیِ بی‌درنگ و کمونیستی حزب توده ایران با حزب ما و با مردم سودان، مردمی که برای قیام توده‌ای در راه سرنگونیِ جنگ‌طلبان و سرکوبگران حاکم در "حزب کنگره ملی" و حامیان آنان آماده می‌شوند، صمیمانه قدردانی می‌کند. مردم ما از تجربه‌های پرشمار خود آموخته‌اند که نافرمانیِ مدنی و همگانی و همین‌طور نیز اعتصاب سیاسی، تنها ابزار در گشودنِ راه به سمت مسیر ترقی، توسعه و پیشرفت در سودان است.

با تشکر از شما و با تقدیم درودهای برادرانه کمونیستی
علی سعید ابراهیم- دفتر روابط بین‌المللیِ حزب کمونیست سودان

پیام حزب کمونیست لبنان

رفقای عزیز حزب توده ایران

حزب کمونیست لبنان، به‌مناسبت سالروز بنیادگذاری حزب‌تان تبریک‌های برادرانه و رفیقانه خود را تقدیم می‌دارد. ما هفتادوپنجمین سالگرد تأسیس حزب توده ایران را گرامی می‌داریم، و این فرصت را برای تأکیدِ مجدد بر ایده‌آل‌ها و هدف‌های مشترک‌مان در مبارزه در راستایِ عدالت اجتماعی، دگرگونی اجتماعی، آزادی و سوسیالیسم، در همه کشورها و همچنین کشورهای‌مان، مغتنم می‌شماریم.

مبارزه حزب توده ایران و اعضای آن در تمام طول تاریخش، مبارزه‌یی متهورانه در راستای دستیابیِ هموطنان‌شان به حقوق خویش در شرایطِ سخت‌ترین نظارت‌های امنیتی‌پلیسی و سلطه دیکتاتوری بوده است. حزب توده ایران همواره پیشگام مبارزات طبقه کارگر ایران بوده است و همیشه نیز چنین خواهد ماند! ضمن اعلام همبستگی و برادریِ کامل خود، گرم‌ترین سلام‌ها و مراتب عالی احترام خود را به حزب توده ایران اعلام می‌داریم.

عمر دیب- مسئولِ دفتر بین‌المللی کمیته مرکزی حزب کمونیست لبنان
۲۶ سپتامبر ۲۰۱۶ [۵ مهرماه ۱۳۹۵]

پیامِ همبستگی حزب کمونیست سوریه

به‌مناسبتِ هفتادوپنجمین سالگردِ بنیادگذاری حزب توده ایران

رفقای عزیزِ حزب توده ایران

به‌مناسبتِ هفتادوپنجمین سالگرد بنیادگذاریِ حزب مبارزتان، حزبی که ادامه‌دهنده و وارثِ سنت‌های حزب کمونیست ایران است، گرم‌ترین سلام‌های‌مان را بپذیرید. فعالیت‌های درنظر گرفته‌شده از سویِ حزب شما در این مقطع زمانی، بخش مهمی از مبارزه جدی شما را در رویارویی با امپریالیسم جهانی- و در اساس در مسیرِ منافعِ طبقه کارگر ایران- در بر می‌گیرد. این مبارزه شما، قویاً مورد قدردانیِ ما در حزب کمونیست سوریه است، و ما آن را در مسیر کمک به تقویتِ جبهه جهانیِ مبارزه بر ضدِ امپریالیسم ارزیابی می‌کنیم.

حزب کمونیست سوریه، که از تفکراتِ ملی و بین‌المللیِ خالد بکتاش مُلهِم و بدان وفادار است، در برابرِ طرح‌ها و توطئه‌های امپریالیسم و صهیونیسم- که ارتجاعِ محلی [بومی] و عربی نیز با هدفِ به‌اسارت کشاندنِ سراسر منطقه به زیر یوغِ سلطه صهیونیستی و امپریالیستی و منهدم کردنِ مواضع مقاومت‌جویانه در کشور ما سوریه، در آن نقش دارد- در کنارِ توده‌های مردم سوریه مبارزه می‌کند. ما مطمئنیم که پیروزی از آنِ ما خواهد بود و سوریه هرگز به‌زانو در نخواهد آمد. ما برای مبارزه و همچنین فعالیت شما در راستای این مناسبتِ بزرگ، آرزوی موفقیت داریم و بر تعهدمان به تداومِ روابطِ رفیقانه و ویژهٔ همیشگی میان دو حزب‌مان تاکید می‌ورزیم.

بدین وسیله، درودهای انقلابی‌مان را به همه رفقا تقدیم می‌داریم.
جاودان باد انترناسیونالیسمِ پرولتری
متحد با هم، ما در این مبارزه پیروز خواهیم شد.
دفتر روابط بین المللی حزب کمونیست سوریه

پیام شورای مرکزی نهضت آیندهٔ افغانستان

رفقای گرانقدر!

تمنیات نیک شورای مرکزی نهضت آیندهٔ افغانستان را بمناسبت هفتاد و پنجمین سالروز تأسیس حزب تودهٔ ایران- این دژ مطمئن مبارزات دادخواهانهٔ خلق ایران و منطقه- به کمیتهٔ مرکزی حزب تودهٔ ایران ابراز داشته ، پیروزیهای هرچه بیشتر تان را در مبارزهٔ برحق مردم ایران علیه رژیم آخندها و ایستاده گی در برابر دسایس ارتجاع داخلی، منطقوی و جهانی آرزومندم.

مامعتقدیم که مردم ایران ومنطقه از تجارب گرانبهای شما استفاده خواهند کرد. اعتقاد ما بر آنست که مردم ایران اکنون به واقعیت هایی که رژیم تئوکرات ایران آنها را مسخ میکردند پی برده اند ودوستان را از دشمنان خویش تا حدود

ادامه در صفحه ۱۸

ادامهٔ پیام های تبریک ده ها حزب ...

زیادی تمیز میدهند. در نتیجهٔ کار مستمرِ حزب رزمندهٔ شما مردم ایران دریافتند که دیگر نمیتوانند به آنانی که تاحدودی در جایگاه دوستان تبارز میکردند اعتماد کنند، زیرا وضع کنونی جهان وکشور همسایهٔ شما افغانستان گواه براین واقعیت است.

گام ارزشمند رفقای همسنگر مان در زمینهٔ طرح وتصویب برنامهٔ حزب در ششمین کنگرهٔ حزب پر افتخار تان، بادر نظر داشت اوضاع کنونی که امپریالیزم جهانی در رأس امپریالیزم ایالات متحدهٔ امریکا و جنگ افروزان ناتوی آن نه تنها ایران، بلکه تمام کشورهای منطقه و جهان را یا اشغال نموده ویا تهدید به اشغال میکند مورد خورسندی ما بوده ودرین مبارزهٔ مشترک با شما صف آرایی خواهیم کرد.

فرخنده باد هفتاد و پنجمین سالروز بنیانگزاری حزب تودهٔ ایران!
دست تان را بخاطر همکاریهای رفیقانه میفشارم
عبدالله نایبی
رئیس نهضت آیندهٔ افغانستان
جمعه ۳۰ سپتامبر ۲۰۱۶

پیامِ تبریک و همبستگیِ حزب کمونیست صربستان

رفقای گرامی،

ما از مبارزهٔ شما بر ضدِ سرمایه‌داری و مداخله‌جویی‌هایِ بین‌المللی به‌سردمداریِ ایالات متحده و کشورهای عضو اتحادیه اروپا، پشتیبانیِ کامل‌مان را تقدیم می‌داریم. ما با حزب توده ایران، طبقهٔ کارگر، و مردمِ ایران، همبستگی‌مان را اعلام می‌داریم.

ما فرصت رویدادِ هفتادوپنجمین سالگردِ بنیادگذاری حزب‌تان را مغتنم شمرده و موفقیت‌هایی سرنوشت‌ساز در فعالیت‌ها و مبارزه برای‌تان آرزو می‌کنیم. ما مطمئنیم که حزب شما در آینده هم حزبی مدافع ایده‌های مارکسیسم و لنینیسم خواهد بود و مشعلِ همیشه روشنِ مبارزه برای ایجاد و گسترش روابطی انسانی‌تر در جامعهٔ ایرانَ خواهد بود. ما همچنین با بهره‌گیری از این فرصت، از ابتکار برپایی بین‌الملل پنجمِ کمونیستی با هدفِ انسجام بخشیدن به مبارزهٔ جنبشِ کمونیستی در جهان و تقویتِ آن، حمایت‌مان را اعلام می‌کنیم.

با درودهای رفیقانه،
حزب کمونیست صربستان

پیام تریبون ترقی‌خواه در بحرین به رهبری حزب تودهٔ ایران

با درودهای رفیقانه

دفترسیاسیِ کمیتهٔ مرکزی "تریبون ترقی‌خواه در بحرین"، به‌مناسبت هفتادوپنجمینِ سالگرد تأسیسِ حزب مبارزِ شما گرم‌ترین تبریک‌های رفیقانهٔ خود را تقدیم می‌کند. ما بدین‌وسیلهٔ فداکاری‌های بزرگ مبارزانِ حزب [تودهٔ ایران] در جریان تاریخ طولانی مبارزه و پایداری‌اش را- نخست در برابرِ دیکتاتوری شاه و هم‌اینک در برابر دیکتاتوری تئوکراتیکِ [دینیِ] حاکم بر ایران- را ارج می‌نهیم.

دیکتاتوری حاکم کنونی، انقلاب مردم ایران در سال ۱۹۷۹ [بهمن ۱۳۵۷] را از مسیرِ دموکراتیک آن منحرف کرده و نیروهای چپ و ترقی‌خواهِ ایرانی را، و ازجمله حزب شما (حزب برادر- حزب تودهٔ ایران)، قلع‌وقمع و سرکوب کرد. به‌همین مناسبت اجازه می‌خواهیم روابط تاریخیِ مبارزاتی میان کمونیست‌های ایرانی و بحرینی را افتخارآمیز اعلام کرده و از نقشِ مهم کادرهای حزب شما در انتشار اندیشهٔ مارکسیستی در کشورمان تجلیل به‌عمل آوریم. تلاش‌های پُرثمرِ شما الهام‌بخشِ نسل‌های مبارز ما در پیکارشان در راهِ استقلال ملی، دموکراسی و پیشرفت اجتماعی بوده است.

در وضعیت فعلی، هدف‌های مبارزهٔ ما بر ضدِ ارتجاع، تروریسم، استبداد و افراط‌گرایی دینی و مذهبی- در همهٔ شکل‌های آن- و همچنین مبارزهٔ ما به‌منظور جلوگیری از خطر گسترده‌تر جنگ‌ها و بحران در منطقهٔ حساس ما، و تلاش‌های‌مان در جهت دست یافتن مردم کشورهای‌مان در استفاده از ثروت‌های ملی‌شان برای برقراریِ عدالت و توسعهٔ کشورهای‌مان همسان‌اند. رفقای گرامی، ما اطمینان داریم که حزب مبارزِ شما در راه تحقق هدف‌های عادلانهٔ مردم ایران که برای آن‌ها مبارزه‌یِ طولانی را پشت سر گذاشته است، سرانجام پیروز خواهد شد.

زنده‌باد مبارزهٔ حزب تودهٔ ایران
جاودان و گرامی باد یاد شهدای حزب تودهٔ ایران
دفترسیاسیِ "تریبون ترقی‌خواه در بحرین"

پیام حزب کمونیست اردن

رفقای عزیزوگرامی در حزب تودهٔ ایران

مناسبتِ هفتادوپنجمین سالگرد تأسیس حزب شما، حزبِ برادر (حزب تودهٔ ایران) را برای تقدیمِ بهترین آرزوها و صادقانه‌ترین احساسِ همبستگی و هم وندیِ مبارزاتی به شما فرصتی مغتنم می شماریم.

هم‌زمان با این مناسبتِ گرامی، تاریخ مبارزات و فداکاری‌های ارزندهٔ حزب مبارزِ شما برای مردم ایران و برای دموکراسی و آزادی و عدالت اجتماعی در خاطرِ ما به‌یاد آورده می‌شود. مبارزات شما را در راهِ صلح و دموکراسی واقعی و برای سوسیالیسم و پیشرفتِ اجتماعی در کشور عزیزتان، ارج می نهیم.

ما اهمیتِ این مبارزهٔ حزب شما- به‌رغم شرایط سختی که در آن قرار دارد- و انسجام آن در راه رهاییِ کامل از سلطهٔ حاکمیت مذهبی و در جهت گسترش دموکراسی و آزادی‌هایِ عمومی برای تمامی جریان های سیاسی و همچنین تا دستیابیِ مردم ایران به خواست‌های‌شان، درک می کنیم.

ما با بهره‌گیری از مناسبتِ سالروز بنیان‌گذاریِ حزب تودهٔ ایران، از حزب ها، نیروهای سیاسی و سازمان‌های حقوق بشری و انسانی می خواهیم تا با صدای بلند آزادیِ تمامی زندانیان سیاسی و عقیدتیِ ایران و همچنین بازداشت شدگان وابسته به حزب تودهٔ ایران را از زندان‌های رژیم و آزادیِ فعالیت سیاسی حزب فداکاری که پیشتازِ مبارزه در راه واژگون کردن نظام دیکتاتوری شاهنشاهی بوده است را مطالبه کنند.

در پایان، گرم‌ترین تبریک‌ها را به‌مناسبت هفتادوپنجمین سالگرد آغاز فعالیت حزب شما تقدیمتان می کنیم.

"فرج اطمیزه"، دبیرکل "حزب کمونیست اردن"- اَمان، ۴ سپتامبر ۲۰۱۶ [۱۴ شهریورماه ۱۳۹۵]

پیام همبستگی حزب کمونیست فیلیپین به مناسبت ۷۵مین سالگرد بنیان‌گذاری حزب توده ایران

رفقای عزیز

از طریق شما، حزب کمونیست فیلیپین (پ.ک.پ.- ۱۹۳۰) گرم‌ترین درودها و سلام‌های برادرانه خود به حزب توده ایران را، در آستانه جشن شما به مناسبت هفتاد و پنجمین سالگرد حزب‌تان در ۲ اکتبر ۲۰۱۶، تقدیم می‌دارد.

ما به حزب شما برای ادامه مبارزه خود برای دموکراسی و سوسیالیسم در ایران، با وجود تلاش‌های وحشیانه رژیم مذهبی دیکتاتوری به سرکوب حزب توده ایران درود می‌فرستیم. ما رژیم دیکتاتوری مذهبی در ایران را به خاطر اقدامات سرکوبگرانه خشن خود در برابر کارگران ایران و دهقانان، جوانان، دانشجویان و زنان؛ و برای پیروی آن از نسخه‌های نئولیبرالی خصوصی‌سازی بیشتر و مقررات زدایی بانک جهانی و صندوق بین‌المللی پول، که تنها سلطه استثمارگرانه بر اقتصاد ایران توسط بورژوازی بوروکراتیک فاسد را تقویت می‌کند، محکوم می‌کنیم.

ما از کارزار مبارزاتی شما برای آزادی همه زندانیان سیاسی در ایران که تنها "جرم" آن‌ها خواستار شدن حقوق انسانی و دموکراتیک و عدالت اجتماعی، و همچنین لغو مجازات اعدام می‌باشد، حمایت می‌کنیم.

ما برای تلاش‌های شما در مسیر تشکیل و تقویت جبهه متحد ضد دیکتاتوری سراسری در کشور، که ما امیدواریم به تواند غلبه بر نیروهای الیگارشی طرفدار استثمار، استبداد و تاریک‌اندیشی مذهبی در کشورتان را تسریع کند، آرزوی همه گونه موفقیت داریم. ما همبستگی خود با مبارزات شما برای صلح، آزادی و پیشرفت ملی و دموکراتیک در راستای سوسیالیسم را اعلام می‌داریم.

ما به شما اطمینان می‌دهیم که حزب کمونیست فیلیپین (پ.ک.پ. - ۱۹۳۰) به فعالیت‌های افشاگرانه و مخالفت خود در رابطه با "طرح خاورمیانه نوین" امپریالیسم آمریکا و صهیونیسم اسرائیل، و همچنین طرح‌های مداخله‌جویانه‌ای که توسط حاکمان مرتجع ترکیه، عربستان سعودی و "شورای همکاری خلیج فارس" علیه ایران طراحی می‌شود ادامه خواهد داد.

با سلام‌های کمونیستی،
آنتونیو ای. پاریس
دبیر کل حزب کمونیست فیلیپین (۱۹۳۰)

ادامهٔ سود جویی به قیمت...

عربستان، فقط بی‌آبرویی و بدنامی برای این نهاد حقوق بشری برجستهٔ جهان دارد."

ریچارد بنت اضافه می‌کند که این شورا می‌بایست به تبهکاری های عربستان سعودی در یمن رسیدگی می کرد، ولی به جای آن "عربستان سعودی ریشخندانه از حق عضویتش در این شورا برای جلوگیری از تصویب قطعنامه به منظور بررسی و رسیدگی بینالمللی در مورد اوضاع یمن استفاده کرد. عضویت عربستان سعودی در شورای حقوق بشر سازمان ملل این کشور مستلزم آن است که این کشور بالاترین معیارهای حقوق بشری را رعایت کند. لیکن در عمل، عربستان سعودی ائتلافی نظامی را هدایت و رهبری میکند که به حمله های هوایی غیرقانونی و مرگبار به بازارهای خرید مردم، و به بیمارستانها و مدرسه‌ها دست میزند. از این گذشته، این ائتلاف بارها از جنگافزارهای منع شده در دنیا در منطقه های غیرنظامی استفاده کرده است."

دوگانگی رفتار "جامعهٔ جهانی" و "چتر "سازمان ملل متحد آن واقعاً شگفت آور و باورنکردنی است. نمونه‌ای دیگر از این رفتار یک بام و دو هوا و حیرت‌آور، سر باز زدن نمایندهٔ بریتانیا از مخالفت با انتخاب دوبارهٔ نمایندهٔ عربستان در شورا در ماه مرداد گذشته بود، در حالی که زید رعدالحسین، سرنمایندهٔ کمیسیون عالی حقوق بشر اعلام کرده بود که به نظر میرسد "قتل عام "ناشی از برخی از بمبارانهای هوایی ائتلاف عربستان سعودی جنایت جنگی باشد.

برای اینکه موضوع روشن‌تر شود بد نیست به این آمار "کارزار ضد تجارت اسلحه "اشاره کنیم که فقط در سه ماه نخست سال ۲۰۱۶ بریتانیا ۵۳۳ میلیون پوند (نزدیک به ۷۰۰ میلیون دلار) اسلحه و جنگافزار به عربستان سعودی فروخته است.

بریتانیا از زمان آغاز حملهٔ عربستان به یمن در بهار ۲۰۱۵، تا کنون در مجموع رقم حیرتانگیزی بالغ بر ۳٫۵ میلیارد پوند (بیشتر از ۴٫۵ میلیارد دلار) تسلیحات به این کشور فروخته است، که یک معاملهٔ ۱٫۷ میلیارد پوندی فروش هواپیماهای جنگنده و قطعات یدکی اساسی بود.

برای این سوداگران، فروش تسلیحات و جنگ‌افزار همیشه بر تن و جان انسان‌ها، مبارزه با ترور، غم و اندوه انسان‌ها، و انسانیت اولویت دارد.

ادامهٔ سند کمیتهٔ مرکزی حزب...

جامعهٔ ایران است. اتفاقی نیست که حزب تودهٔ ایران فقط در دوره‌های بسیار کوتاهی امکان فعالیت سیاسی علنی داشته است و بخش عمدهٔ تاریخش با حمله‌های مرتب ارتجاع به شیوه‌های گوناگون، بگیر و ببندها و زندان‌های طولانی، و شکنجه و اعدام همراه بوده است. تلاش ارتجاع و امپریالیسم نه‌فقط نابود کردن رزمندگان توده‌ای و اندیشه‌های مترقی حزب، بلکه نابود کردن سیمای تاریخی رزمنده و قهرمانانهٔ حزبی بوده است که هدفش رهایی طبقهٔ کارگر و زحمتکشان از زنجیرهای استثمار و بنای کشوری آزاد، مستقل، و آباد بوده است. در طول هفتاد و پنج سال گذشته حزب ما شاهد گسست ها، انشعاب‌ها، و ضربه‌های جدّی و مهلک نیروهای امنیتی حکومت‌های استبدادی و سرکوبگر بوده است. نشست اخیر کمیتهٔ مرکزی حزب دربارهٔ یورش رژیم جمهوری اسلامی در سال ۱۳۶۱ و دوران دشوار بازسازی حزب در سی و چهار سال گذشته، از جمله تأکید می‌کند که: »رفقا، هواداران، و خوانندگان ارگان مرکزی حزب، انتشارِ هزارمین شمارهٔ هشتمین دورهٔ »نامهٔ مردم »را در خردادماه ۱۳۹۵ شاهد بوده‌اند. ادامهٔ انتشارِ بی‌وقفهٔ »نامهٔ مردم »ـ ارگانِ مرکزی حزب تودهٔایران ـ سی و چهار سال پس از یورشِ گسترده و سرکوبگرانهٔ رژیم جمهوری اسلامی و همچنین در یکی از دشوارترین مقطع‌های زمانیِ تاریخ هفتاد و پنج سالهٔ حزبمان، که مدیونِ تلاش رفقای توده‌ای در داخل و خارج از کشور است، نشانگرِ ادامهٔ پیکارِ توده‌ای‌ها در راه تحقق حقوق کارگران و زحمتکشان میهن و تلاش خلل‌ناپذیرشان به‌هدفِ رهاییِ ایران از بندهای استبداد قرون وسطایی رژیم ولایت فقیه و دستیابی به حقوق و آزادی‌های دموکراتیک و عدالت اجتماعی است. »و سپس با اشاره به توطئه‌های یک سال اخیر نهادهای تبلیغاتی سپاه و انتشار مجموعهٔ رسانه‌یی ضدتوده‌ای توسط خبرگزاری فارس می‌افزاید: »علی خامنه‌ای، رهبر رژیم، در دیدارش با دانشجویان، ۲۰ تیرماه ۱۳۹۴، با نشان دادن هراس عمیق خود از نفوذ اندیشه‌های توده‌ای و چپ در کشور، با حمله به مارکسیسم، گفت: «من شنیده‌ام در دانشگاه ما یک جریان‌هایی باز دارند حرف مارکسیسم را دوباره زنده می‌کنند، منتها این دمیدن در کورهٔ خاموش است. این، نقش بر آب زدن است؛ دیگر به درد نمی‌خورد. با آن‌همه ادّعامِدّعا و با آن‌همه سروصدا و آن‌همه قربانی گرفتن و مانند اینها، نظام‌های کمونیستی دنیا بعد از شصت سال، هفتاد سال، جز افتضاح چیز دیگری به بار نیاوردند؛ یعنی دروغ بودن شعارهایشان ثابت شد، ناتوانی و ناکارآمدیشان هم ثابت شد؛ بنابراین آن، دیگر برنمی‌گردد. » جالب اینجاست که خامنه‌ای و رهبران رژیم به‌خوبی می‌دانند که این نُضج‌گیری دوبارهٔ اندیشه‌های مارکسیستی با حیات و پیکار نیروهای چپ و به‌ویژه حزب تودهٔایران ارتباطی روشن و انکارناپذیر دارد. بنابراین، رهبر رژیم تلاش می‌کند تا در ادامهٔ همین سخنان، با حمله به حزب ما آن را بی‌اعتبار جلوه دهد، و اضافه می‌کند: «همان‌هایی که عضو حزب توده بودند و بیست سال زندان هم کشیده بودند، بعد آمدند در تلویزیون جمهوری‌اسلامی...»

در همین سخنرانی، خامنه‌ای دستورِ پخش مجدد اعترافِ‌های تلویزیونی قربانیان شکنجه را، یعنی رهبرانِ حزب ما را که در سال‌های بعد و در جریان فاجعهٔ ملّی اکثراً اعدام و شهید شدند، از صداوسیمای ارتجاع صادر کرد. ما شک نداریم که نهادهای امنیتیِ رژیم برای ضربه زدن به ادامهٔ فعالیت‌های حزب از همهٔ توان و امکان‌های خود بهره‌گیری خواهند کرد. در مقابل این تهاجم مداوم، ادامه و گسترشِ مبارزهٔ حزب ما نیاز به تلاشِ مشترکِ همهٔ رفقا، هواداران، و دوستداران دارد.

۲۱. حزب تودهٔ ایران در بحث‌های سال‌های اخیر میان نیروهای چپ دربارهٔ ماهیت یک حزب چپ تأکید داشته است که که یک حزب رزمندهٔ انقلابی با داشتن ماهیت طبقاتی روشن و بنیادهای نظری مشخص شکل می‌گیرد و نمی‌تواند همانند جبهه گسترده از نظریات و سیاست‌های متفاوت (مانند سازمان آزادی‌بخش فلسطین) عمل کند که در آن طیف‌های گوناگون نظری-سیاسی گرد هم می‌آیند و برای رسیدن به یک برنامهٔ مبارزاتی مشترک مذاکره می‌کنند. چنین تجربیاتی در سال‌های اخیر بارها در دیگر نیروهای سیاسی کشور تجربه شده است که نتیجهٔ آن را به‌روشنی می‌توان دید.

ساختار حزب ما همچنان بر پایهٔ اصل مرکزیت دموکراتیک استوار است. ما ضمن اعتقاد عمیق به حقوق اعضا و هواداران حزب برای بیان آزاد نظرهایشان در ساختارهای حزبی و حق انکارناپذیر آنها در تعیین سیاست و برنامهٔ مبارزاتی حزب (همچنان که در روند تنظیم اسناد ششمین کنگرهٔ حزب، طرح اسناد کنگره برای اظهار نظر به طور گسترده در اختیار همه اعضا، هواداران، و نیروهای سیاسی کشور قرار داده شد) معتقدیم که راز ماندگاری حزب در ۷۵ سال گذشته، علاوه بر ریشه‌های عمیق مردمی آن که عمده‌ترین عامل است، نظم و اعتقاد تشکیلاتی رفقا و هواداران حزب و پاسداری آنها از اصل مرکزیت دموکراتیک بوده است.

شرایط کنونی کشور، اوج‌گیری بحران رژیم ضدمردمی ولایت فقیه، و سربلند کردن جنبش اعتراضی توده‌ها می‌طلبد که صفوف حزب بیش از پیش تقویت گردد و انسجام سازمانی آن ارتقا یابد. حزب تودهٔ ایران متعلق به همهٔ کسانی است که به وظیفهٔ تاریخی حزب طبقهٔ کارگر، و آرمان‌ها و برنامهٔ حزب باورمندند. حزب ما مشتاقانه امید به بازگشت و فعالیت همهٔ رفقا و رزمندگان راه طبقهٔ کارگر دارد که در دهه‌های اخیر و به‌ویژه پس از ضربهٔ ددمنشانه به حزب در دههٔ ۶۰، به دلیل دشواری‌های پیش آمده از مبارزه در صحنهٔ سیاست ایران یا همراهی با تشکیلات حزبی دور مانده‌اند. حزب ما به همهٔ وفاداران به آرمان‌های طبقهٔ کارگر نیاز دارد تا بتواند هرچه قدرتمندانه‌تر پرچم پرافتخار حزب ارانی‌ها، روزبه‌ها، رحمان هاتفی‌ها، و فاطمه مدرسی‌ها را برافراشته نگه دارد. آغوش حزب تودهٔ ایران برای همهٔ کسانی که اساسنامه و برنامهٔ مبارزاتی حزب تودهٔ ایران را در راه طرد رژیم ولایت فقیه و پایان دادن به استبداد در کشور می‌پذیرند باز است. حزب تودهٔ ایران خانهٔ تمام کسانی است که جز پیروزی طبقهٔ کارگر و زحمتکشان و رهایی میهن از بندهای استبداد قرون وسطایی و استقرار سوسیالیسم آرزو و اندیشهٔ دیگری ندارند. قدرت ما در وحدت ماست!

کمیتهٔ مرکزی حزب تودهٔ ایران
۱۰ مهرماه ۱۳۹۵

سودجویی به قیمت مرگ و تیره‌روزی انسان‌ها

با وجود گزارش‌های مستند در مورد نقض شدید حقوق بشر و کنوانسیون‌های سازمان ملل متحد در جنگ داخلی یمن، بریتانیا و آمریکا همچنان به فروش تسلیحات به ائتلاف نظامی به سرکردگی عربستان ادامه می‌دهند. کنش گران یمنی روز سه‌شنبهٔ گذشته برآورد کردند که ائتلاف نظامی به سرگردگی عربستان سعودی که برای بازگرداندن عَبد رَبه منصور هادی به حکومت یمن تلاش میکند، فقط در مدّت بیست و چهار ساعت به ۹۵ حملهٔ هوایی به مردم غیرنظامی دست زده است.

این حمله ها با استفاده از جنگ افزارهای بسیار مجهز بریتانیایی و آمریکایی، و رایزنی کارشناسان نظامی این دو کشور صورت گرفت، که نشانگر میزان گستردهٔ مشارکت و همدستی این دو کشور در خونریزی های به راه افتاده در یمن است.

با توجه به اوضاع ماه‌های اخیر یمن باید گفت که حمله‌های روز سه‌شنبه اگرچه فجیع ولی "غیرعادی" نبود. "مرکز قانونی حقوق و توسعه" هر روز وقوع حمله های مشابهی را ثبت و گزارش می‌کند.

جمعیت کشور یمن در حدود ۲۶ میلیون نفر است و به نوشتهٔ "وبگاه فقر روستایی" وابسته به صندوق بین‌المللی توسعهٔ کشاورزی که یکی از نهادهای سازمان ملل متحد است، یمن یکی از "کم آب ترین، فقیرترین، و توسعه نیافته‌ترین کشورها در دنیا است."

بر اساس آمار سازمان ملل متحد در سال ۲۰۱۴، یمن در میان ۱۸۸ کشور جهان از لحاظ شاخص توسعهٔ انسانی در رتبهٔ ۱۶۰م قرار داشت. دو-پنجم جمعیت یمن در زیر خط فقر به سر میبرد. نزدیک به نیمی از کودکان یمن از دچار سوءتغذیه‌اند؛ و ۱۴ میلیون نفر با کمبود خوراکی در سطحی پایینتر از شرایط "اضطراری" یا "بحرانی" روبرو هستند. و علاوه بر همهٔ اینها، این مردم زیر حمله های پی‌درپی هوایی کشورهای بیگانه نیز قرار دارند.

برخی از آن ۹۵ مورد بمباران هوایی در آن روز سه‌شنبه، به یک کارخانه و فرودگاه بین‌المللی در شهر صنعا، پایتخت این کشور، اصابت کرد. دو خانه نیز در استان صعده هدف بمباران قرار گرفت که در نتیجهٔ آن ۱۴ نفر غیر نظامی کشته و پنج تن دیگر زخمی شدند. در استان حَجّه یک مرکز درمانی ویران و نُه خانه صدمه دید. و اینها فقط چند نمونه از خسارت‌های مالی و جانی بمبارانهای هوایی روز سه‌شنبه است. و این ویرانی‌ها و کشتارها هر روز و هر شب ادامه دارد.

در روز عید قربان دست‌کم ۲۱ غیر نظامی کشته شدند. مردم یمن از بهار ۲۰۱۵ تا کنون کم‌وبیش پیوسته با چنین فجایع اندوهبار، وحشتآور، و ویرانکنندهای روبرو بوده‌اند.

علاوه بر عربستان سعودی که در رأس ائتلاف نظامی درگیر در یمن قرار دارد، کشورهای مصر، مراکش، اردن، سودان، امارات متحده عربی، بحرین، قطر، و کویت نیز در این ائتلاف تجاوزگر شرکت دارند.

جالب است اگر وضعیت کویت در سال ۱۹۹۰ را به یاد آوریم، یعنی زمانی که کویت به خاطر حفر چاههای نفت در میدان نفتی "رمیله" در خاک عراق برای استخراج غیرقانونی نفت اقدام کرده بود و عراق به تلافی این عمل کویت، به آن کشور حملهٔ نظامی کرد. پس از آن حمله، عراق تهدید شد که پیامد این عملش "ویرانی و برگرداندن این کشور به وضعیت دوران پیشاصنعتی" خواهد بود. اکنون کویت با جمعیت چهار میلیونی خود با زورگیران جنایتکار در کشت‌وکشتار و ویرانی کشوری فقرزده همدست شده است. شاید این همدستی کویت، قدردانی آن از میزبانی عربستان سعودی باشد که پس از فرار حاکمان کویت در آستانهٔ حمله عراق و تنها گذاشتن کویتی‌ها یا "رعیت"های خود در برابر کشتار عراقی‌ها- که دزدی نفتی خود آن حاکمان عامل آن حمله شده بود- حاکمان کویت را در خاک خود پناه داده بودند.

همهٔ آنهایی که آن روزها به خاطر یک مناقشهٔ نفتی کمر به نابودی عراق بستند، اکنون یا خاموشاند یا در کابوس یمن مشارکت دارند، و مثل همیشه، باز هم این پول است که حرف اوّل را می‌زند، و آمریکا و بریتانیا در این میان با فروش تسلیحات و هواپیماهای نظامی میلیاردها پول به جیب می‌زنند.

طنز تلخ‌تر اینکه سال گذشته نمایندهٔ عربستان سعودی در سازمان ملل متحد به ریاست گروه کارشناسان مستقل در شورای حقوق بشر این سازمان انتخاب شد! همسر رائِف بَدوی، وبلاگ نویس سعودی، این انتخاب را "چراغ سبزی برای شلاق زدن او" (همسرش) خواند.

در تیر ماه امسال سازمان عفو بین‌المللی خواهان برکناری عربستان سعودی از شورای حقوق بشر سازمان ملل متحد شد، و ریچارد بنت، مسئول این سازمان در امور سازمان ملل متحد گفت: "اعتبار شورای حقوق بشر سازمان ملل متحد در خطر است... از زمانی که عربستان سعودی به این شورا پیوست، شرایط هولناک حقوق بشر در آن کشور بدتر شده است و ائتلافی که عربستان رهبری آن را به عهده دارد، به کشته و زخمی شدن ناحق هزاران شهروند در کشمکش یمن انجامیده است. اجازه دادن به ادامهٔ عضویت فعال این کشور در شورا، که عربستان از آن برای رفع مسئولیت نسبت به جنایتهای جنگی احتمالی خود استفاده کرده است، نشان از دورویی ترفندآمیزی دارد. دادن چنین فرصتی به

ادامه در صفحه ۱۹

کمک های مالی رسیده

کمک مالی از رفیق الف. فنی	۳۶۰۰ کرون
بمناسبت ۷۵ سالگی حزبمان، رفقای قدیمی از کانادا	۱۰۰ دلار
به مناسبت هفتادو پنجمین سالگرد تولد حزب توده ایران	
کمون گرای نوین از امریکا	۲۴۰ دلار

3 October 2016

لطفاً در مکاتبات خود با آدرس های زیر از ذکر هرگونه نام اضافی خودداری کنید.

آدرس های پستی:
1. Postfach 100644, 10566 Berlin, Germany
2. B.M. Box 1686, London WC1N 3XX, UK

آدرس های اینترنت و "ای-میل"
http://www.tudehpartyiran.org
E-Mail: dabirkhaneh_hti@yahoo.de

شمارهٔ فاکس و تلفن پیام گیر ما
004930
23629727

حساب بانکی ما:
نام حساب: Iran e.V.
بانک: Berliner Sparkasse
کد بانک: 100 500 00
IBAN:
DE35 1005 0000 0790 0205 80
BIC: BELADEBEXXX

Nameh Mardom No. 1009
Central Organ of the Tudeh Party of Iran